

El Centre de Serveis Socials Municipal

A Na Batlessa, un dels edificis emblemàtics del poble, hi té la seu aquest CSSM. Desconegut per a la majoria de la gent, desenvolupa una tasca moltes vegades a l'ombra però de gran validesa i utilitat. L'informe d'avui ens ho explica.

“Siau benvingut”

És el títol de l'obra de teatre que el Grup Escènic Artanenc representarà la setmana que ve. Un títol important, recordat pels aficionats locals.

“Es Rebost”, rumors desmentits

En contra del que ha circulat darrerament, la cadena de supermercats “Es Rebost” no ha estat venuda. Hi ha hagut moviments que, fins i tot, l'han consolidada.

Malaltia dels xiprers

Un dels xiprers de la porta de la Sala ha hagut de ser arrabassat a causa d'una malaltia que podria posar en perill la resta de plantacions d'aquest arbre.

Uns serveis que defineixen una comunitat

Qui sabria dir de què serveix un Centre de Serveis Socials? Possiblement ben pocs de nosaltres, i això no obstant qualsevol dia en podem tenir necessitat o, sense saber-ho, ja ens en beneficiem indirectament.

Instal·lada en el benestar generalitzat, la nostra societat sol evitar la contemplació d'aquells sectors menys afavorits; però es sol queixar de valent de tot allò que amenaci el propi benestar, sense voler-ne saber res de la veritable arrel dels problemes que ens molesten. La vida moderna, amb tantes oportunitats per a tanta gent, genera, paradoxalment, multitud de conflictes que engrunen gran part de la població: aquella que parteix ja de situacions menys favorables, o que no ha tengut fàcil accés al ventall d'oportunitats de què tan orgullosament es vanaglorien els ben instal·lats. Es comença a parlar de les escandaloses bosses de pobresa com a contrapartida de l'opulència. Entremig hi ha encara conflictes i necessitats socials sortosament de no tanta volada: tots contueixen un camp d'atenció que cap comunitat amb un mínim de sentit de solidaritat pot deixar de banda i que els poders públics tenen l'obligació d'atendre'ls.

Droga, delinqüència, desarrelament, inadaptació, misèria... conflictes greus i que espanten tothom, sobretot els més ben situats. Conflictes que afecten artanens i als quals no se'ls ha de negar l'ajuda de la societat.

Com s'obté una ajuda social, com es tramita una jubilació anticipada, com es pot aclarir si la pensió que es cobra és aquella a la qual es té dret, quines atencions hi ha per a una minusvàlua, què pot fer un pare amb un fill amb problemes, què ha de fer una dona que rep maltractes, quin camí hi ha per declarar-se objector, com trobar una sortida legal a un fracàs matrimonial... conflictes menors, certament, però no menys importants per a qui els pateix.

Per a aquestes situacions la societat ha de facilitar als seus membres els mitjans necessaris d'ajuda o d'orientació. La diferència entre una societat justa i una altra de salvatge es pot mesurar, entre altres coses, amb l'atenció que es té amb aquelles persones que pateixen els desavantatges socials que genera una societat competitiva com la nostra. Res més injust que la filosofia del "que cadascú faci el capviu" com a justificació de l'existència d'àmbits o zones degradades

on persones sense sort o sense capacitats personals queden al marge del benestar. La solidaritat, aquest valor que tothom reclama quan es sent mal situat, s'ha d'articular en quelcom més que formulacions ben intencionades o tranquil·litzadores de consciències. Un programa de serveis socials, que costa uns diners, serà un índex vàlid per definir el grau de solidaritat d'una societat.

Eleccions municipals convocades

Com estava previst, dia 26 de maig es celebraran eleccions municipals, les quartes d'ençà de la instauració de la democràcia. La convocatòria, publicada al BOE, ha posat en marxa el mecanisme de renovació dels Ajuntaments i la campanya electoral ja ha començat tot i que oficialment no se'n pugui parlar fins dia 10 de maig.

Des d'aquell 20N75 han passat moltes coses i ja ens hem avesat a la normalitat democràtica. Per ventura és per això que les expectatives davant la convocatòria que comentam no tenen aparentment la mateixa força que les primeres edicions. Així i tot ningú no pot negar que la jornada del 26 de maig té una importància extraordinària per a la vida local i sembla innecessari insistir-hi: ni és igual qui ostenti el poder durant quatre anys, ni és el mateix un consistori amb més o menys representació social. La democràcia implica participació i interès ciutadà per les alternatives que se li ofereixquin.

Els partits, coalicions i agrupacions també han de saber estar a l'altura de les circumstàncies i assumir el grau de responsabilitat que els pertoqui. D'ells depèn que el ciutadà s'interessi i acudisqui a les urnes. Si les propostes són atractives, el ciutadà s'engresca.

I com que el govern municipal té avui en dia molta d'importància, la clau serà el conjunt de programes que ofereixin els partits. Ara és el temps per a preparar-los. Un treball seriós i rigorós ara i ben exposat durant la campanya és allò que pot provocar l'interès i la participació ciutadana. Tots en sortirem guanyant si aquesta feina es fa bé.

Revista quinzenal

Núm. 433, 13 abril 1991

Redacció i Administració:

Rafel Blanes, 10. Artà.

Tel. 835033 (contestador automàtic)

Dipòsit legal: PM 57-1969.

Redacció:

J. Adrián, J. Amorós, A. Artigues, G. Bisquerra, S. Conesa, M. Dalmau, A. Esteva, J. Esteva, M. Gelabert, A. Genovard, P. Ginard, S. Ginard, B. Jaume, M. Mestre, J. Morey, F. Munar, A. Muñoz, C. Obrador, A. Picazo, J. Sureda, S. Tous, B. Tous, A. Tur, A. Vives.

Administració:

G. Bisquerra, C. i C. Guerrero, Mª A. Sureda, M. Morey, Ll. Forteza, Ana. Mª Moreno, F. Genovard.

Bellpuig no es responsabilitza del contingut dels articles que van firmats.

Imprimeix: Gràfiques Llevant. Ciutat, 55. Artà. tel. 83 66 04

E.P., A.M.M., J.M.M.- És ben possible que els nostres lectors no sàpiguen de l'existència d'aquest servei, o que no sàpiguen de què serveix ni qui se'n pot beneficiar. Es tracta d'una feina de primera línia que, curiosament, es desenvolupa a segona línia, lluny de

l'espectacularitat i que no està pensada només per a aquells casos de desvaliment important. No, tothom pot beneficiar-se d'aquest servei: les consultes i les qüestions sobre què es pot intervenir o orientar des del Centre són tan àmplies que tothom n'és un usuari potencial.

Una tasca important, que no solem conèixer El Centre de Serveis Socials Municipal

Perquè creïem que seria beneficiós facilitar informació sobre tot això hem volgut, en aquesta ocasió, atracar-nos una mica al CENTRE DE SERVEIS SOCIALS MUNICIPAL que té la seva seu permanent a Na Batlessa i està constituït per tres membres: Margarida Coll, l'assistent social; Xavier Rambla, l'educador de carrer; i Isabel María Tomàs, la treballadora familiar. Fan feina en grup, si bé l'assistent social és l'encarregada de coordinar el servei, i de derivar les tasques a la persona corresponent.

Es tracta d'un servei que funciona independentment de l'SMOE, encara que ambdós equips col·laboren mútuament, i que manté una relació amb grups de voluntaris, com és ara amb la parròquia. Tot plegat ens ho explica na Margarida Coll:

- A Artà, el CENTRE DE SERVEIS SOCIALS començà a funcionar el desembre de 1987 amb la contractació d'una treballadora social. Des d'aleshores ençà el procés de consolidació dels SERVEIS SOCIALS ha passat per tres fases:

1ª. L'organització del funcionament del servei.

2ª. Planificació i elaboració de programes:

- * Programa d'atenció individual-familiar.

- * Programa d'atenció comunitària.

- * Programa de col·laboració d'institucions, entitats, grups, associacions del poble.

3ª. Consolidació de l'equip dels serveis socials amb la contractació de l'educador de carrer i la treballadora familiar, i, per tant, la posada en funcionament del Pla de Prestacions Socials Bàsiques, segons el Ministeri d'Assumptes Socials. Les tasques a desenvolupar podrien resumir-se així:

- Informació i orientació a individus, famílies, grups i institucions.

- Prevenió i inserció social. Dirigida a persones i col·lectius en situació de risc o marginació social, per tal de prevenir-ho i aconseguir la reinserció familiar i social.

- Ajuda a domicili. Atenció d'individus i/o famílies a la seva llar, quan aquests es trobin en situacions de conflicte psico-social o en altres en les quals no puguin fer front a les activitats habituals dins la casa.

- De foment de la solidaritat social.

- Allotjament i convivència. Es tracta de crear una alternativa per a aquelles persones que no tenen un ambient familiar adequat.

Però abans de començar a parlar del Centre de Serveis Socials m'agradaria fer avinent **què són** els Serveis Socials, ja que sovint ens n'adonam que encara que els coneixem, no els sabem definir pel que són, sinó més aviat pel que fan. Així, per tal de definir els Serveis Socials moltes de vegades anomenem els tipus de persones o grups socials als quals suposam que van dirigits, és a dir, feim un llistat més o manco com aquest: vells, minusvàlids, infants abandonats, alcohòlics, joves delinqüents, mares fadrines... Vull intentar aclarir un parell d'idees:

Primera.- Els Serveis Socials no funcionen per "reparar" situacions de marginació, sinó sobretot per **prevenir-les**, i donar suport a les persones que ho necessiten. És per això que va dirigit a **tothom** i no només als "marginats".

Segona.- És un **dret** que tenen tots els ciutadans, i un **obligació** dels poders públics.

El paper central que assumeixen els Serveis Socials és l'atenció primària i preventiva.

- I, si voleu, ara us explicaré el programa previst per al 1991. Ja hem dit que els Serveis Socials s'estructuren en dos vessants paral·lels i complementaris, cada un dels quals desenvolupa programes integrals.

1.- Programa d'atenció individual, familiar, a grups i institucions.

- L'atenció a totes les demandes que arribin de persones amb problemes de caire social (infància-joventut, dona, adults, vells, toxicòmans...)

- Desenvolupar un estudi de les necessitats socials del municipi.

- Establir les ajudes no tècniques que presten els Serveis Socials (ajudes econòmiques...)

2.- A nivell comunitari està previst, com senyalava abans, seguir amb les

recomanacions del Ministeri d'Assumptes Socials, i posar en funcionament els següents programes i projectes:

-L'ajuda a domicili, que des de 1985 se n'encarregava la Parròquia, i que a partir de l'any 1988 és un servei municipal que es realitza conjuntament entre la Parròquia i l'Ajuntament. I consolidació (aquest és el segon any que funciona) de la rentadora comunitària per joves voluntaris.

-Prevenició i inserció social amb la posada en funcionament de projectes tal com:

- * Objeció de consciència.
- * Foment de l'ocupació.
- * Prevenició de l'abús de l'alcohol i altres toxicomanies.

- * Potenciar el treball conjunt amb l'equip de metges per la comissió de salut, dur a terme projectes específics per a la població en general.

- * Elaborar un estudi sobre minusvàlids i les actuacions pertinents de prevenició i inserció social.

-Allotjament i convivència. Intentar crear, juntament amb la Parròquia d'Artà, un alberg temporal per a transeünts, i un centre alternatiu per a les persones que, per la seva situació social, ho necessitin.

-Foment de la solidaritat social. El treball conjunt entre els Serveis Socials i voluntaris del poble per a temes d'interès social i comunitari.

- També volem aprofitar per fer una crida a aquelles persones que vulguin aprofitar el seu temps en tasques socials perquè ens ajudin a millorar el benestar social del poble d'Artà. La nostra adreça és:

Centre de Serveis Socials.
Ajuntament d'Artà.
Casa de Cultura "Na Batlessa"
Telèfon: 83.56.24

Se'ns varen ocórrer algunes preguntes, potser una mica triades a l'atzar, però que ens semblaren d'interès, i que volguérem formular-les als tres membres de l'equip.

Bellpuig.- Què fas normalment (i ja sabem que no hi ha norma que valgui) un dia laboral qualsevol?

Margarida Coll.- Segurament cada dia és diferent, però en general em repartesc el temps entre les visites a domicili, o a nivell comunitari, i el treball d'aquí, a Na Batlessa.

Xavier Rambla.- Mentre que na

Margarida s'ocupa de la problemàtica de tota la població, la meua feina es redueix a l'àmbit dels joves i nins. Sobretot aquells aspectes que plantegen conflictes: droga, angoixa per l'atur... Podria dir-se que faig una mica d'orientador i una mica de mediador o intermediari. M'ocup d'algunes gestions (amb la presó, hospitals, veïns d'Artà, jutjats, protecció de menors...) Alguns dies a la setmana treball aquí (arxiu, correu). Generalment la feina al carrer la faig els horabaixes i els festius.

Isabel María Tomás.- Pot dir-se que faig feina en tres grups, que no resten massa clarificats, perquè molt sovint les problemàtiques pertanyen a més d'un d'ells. En qualsevol cas, són els següents: tercera edat, minusvàlids i famílies desestructurades. Pel que fa a les tasques, les dividim en quatre grups:

- a) De caràcter preventiu.
- b) De caràcter educatiu. Aquí entren aspectes tan importants com el de crear hàbits.
- c) Caràcter assistencial. La neteja de la llar quan les persones que hi viuen no ho poden fer. En aquest sentit, però, es tracta únicament d'una col·laboració, segons les possibilitats d'aquestes.

- d) Caràcter curatiu. M'encarreg de petites cures, però, això sí, sempre tenint en compte la col·laboració de l'equip mèdic i de l'ATS. El dilluns matí solem fer, amb l'assistenta, una programació de tota la setmana i una revisió dels casos de la setmana anterior. La resta dels dies faig les feines que abans he esmentades.

B.- Què et reporta aquesta feina a

nivell personal?

MC.- Estic molt satisfeta sobretot per les relacions que la feina reporta a nivell personal, si bé de vegades troba falta la manca d'una política social clara (seria necessària la creació de centres de primera acollida...)

XR.- Segurament cal parlar de dos caires. I n'hi ha un que és el de l'angoixa o la frustració, ja que de vegades és difícil, la societat no ofereix realment el que diu que ofereix, i la justícia...

IMT.- Molt gratificant. És una feina molt agraïda. I si al principi és bastant difícil entrar dins una casa, ja que aquesta és una feina no molt coneguda, després...

B.- Creus que els artanencs coneixen aquest servei així com cal? **MC.-** Sí, sobretot tenint en compte la demanda i el nombre de casos que durant tres anys hem tractat. Els casos arriben aquí, bé directament, bé a través dels metges, de l'Ajuntament o de la Parròquia.

XR.- Pens el mateix que na Margarida.

IMT.- La meua feina en concret, la gent no la coneix. Els casos que fins ara he tengut han estat derivats de l'assistenta. Ara pensam en fer una mica de campanya per tal de donar-ho a conèixer.

B.- El tema de la prevenició i la seva importància. Com ho enfoques?

MC.- La prevenició és un objectiu fonamental. A l'hora de fer una campanya de prevenició es tenen en compte les necessitats que s'han trobades, les demandes, alguns estudis...

IMT.- No és aquest el meu camp, ja

que jo no faig feina en sectors de població normalitzada.

B.- Quina és la problemàtica (o problemàtiques) més habitual amb què et trobes?

MC.- Alcoholisme, problemes de vivenda (lloguers, casa ruïnosa...), baix nivell cultural a l'escola, treball eventual, atur, delinqüència...

XR.- De tots aquests problemes, m'ocupa sobretot dels que fan referència als infants i joves, com és ara el cas de menors semiabandonats.

IMT.- Les que fan referència a l'àmbit de la tercera edat. És aquest un sector en continu creixement.

B.- Com respon la gent del carrer pel que fa a la integració?

MC.- En el tema, per exemple, de les campanyes comunitàries, la gent ha respost bé. Ara bé, s'ha de tenir en compte que es treballa amb relacions humanes i...

XR.- De vegades sí i d'altres no. Hi ha poques oportunitats d'alterar-ho, perquè això pot provocar la reacció contrària. Potser la gent d'Artà està una mica més informada que a altres llocs. Però, sens dubte, hi ha problemes que mai no es resolten. La feina és així de contradictòria. I sí que es veuen resultats, però no són precisament d'aquells

que se'n pugui presumir.

IMT.- És molt important el tema de la integració social. I en tots els casos s'ha de tenir la col·laboració de la família.

Seguim parlant d'una rentadora que funciona amb voluntariat de la comuna, que cal anar a poc a poc en aquesta feina i fer feina, que...

ELECTRODOMESTIICS ALQUILER DE PELICULAS

FAX 83 52 70
TEL. 83 61 80

TELYCO
Telemática y Comunicación
GRUPO TELEFONICA

FAX
TELEFONOS

CONSULTORI MEDIC

Dr. Enric Mas
Dr. Miquel Mestre

Carrer Ciutat, 39 Tel. 83 62 37
07570 - Artà

AMPLIA ELS SEUS SERVEIS

Diàriament de 9 a 13: **Medicina general**, Cirurgia, Electrocardiografia, Dietètica, Reumatologia i Rehabilitació,

PRIVATS i A.S.I.S.A.

Cada dimarts servei de
GINECOLOGIA
a càrrec del Dr. Arturo Gil Bretones
(hores convingudes)

cada dimecres servei de
PEDIATRIA
a càrrec dels Drs. MARCO LLITERES
(hores convingudes)

Què heu trobat de les festes de Setmana Santa?

Joan Alzamora Moll

Bé, han anat molt bé les festes de setmana santa. He de reconèixer que l'estil "Jesucrist Superstar" no és el que a mi m'agrada, jo som un poc fet a l'antiga. Per això l'acte del dijous sant no em va acabar de fer. Hi va haver massa ball i va esser molt llarg... Però als joves els ha agradat molt, i això és important. Les processons són un éxit i això de cantar "saetas", encara que sigui un costum foraster, és un número que fa truí. La festa va molt bé.

Israel Sánchez de la Encarnación

El que vaig veure el dijous em va agradar moltíssim. Surt d'allò a què estam acostumats. La crítica ha estat que no era per a aquest dia, sinó que hauria estat millor un altre dia. A mi les "saetas" sempre m'han agradat. Enguany en vaig sentir una i és això... a mi sempre m'han agradat. Crec que tota la setmana ha estat meravellosa en general.

Magdalena Santandreu Masanet

No m'agraden perquè les trob tristes, a diferència de Nadal i, sobretot, Sant Salvador. El dijous sant m'ha agradat per la novetat, però ho vaig trobar una mica llarg i pesat, com la processó, que també la vaig trobar llarga. Participar-hi? A mi no m'atreu anar-hi de carapunat. No vaig sentir les "saetas" ni l'any passat tampoc, però no essent de la nostra tradició no veig perquè s'hi hagin de posar. El que em va agradar va ser s'Endavallament.

Pilar Lucas Fernández

Són una festa religiosa, la que té més sentit per a mi, ja que som creient. La celebració que visc més intensament és la Vigília de Pasqua. Les processons? M'agraden més que abans. Han guanyat en silenci, respecte, ordre i participació. "Saetas"? fora del seu context, no tenen cap sentit. Les representacions? S'Endavallament ha quedat com una tradició arrelada. La del Dijous Sant m'agradava més abans. La d'enguany recordava massa un musical americà.

Maria Esteva Sureda

Just vaig assistir a les funcions religioses. I totes m'agradaren molt... llevat que a l'església parroquial devallassin l'altar del presbiteri... La gent que estava a les primeres files ho veia tot molt bé, però la resta no podien seguir els actes... També hi va haver una altra cosa que em va desconcertar: a l'acte del dijous sant només rentaren els peus a tres apòstols... També vaig veure la processó del divendres sant. Molt de silenci i respecte. Em va agradar.

Isabel Espinosa Pastor

Quant a l'acte del dijous, com a espectacle molt bé, però no em va matar si tenim en compte el significat del que representava. No ho vaig veure molt clar. Molt d'exhibicionisme, més que representar una obra. Tot en general, especialment les "saetas" ho he trobat un espectacle, tot fet de cara al públic en lloc de respectar el seu significat real. Ja només faltava cobrar entrada. Jo, de totes les maneres, som la primera a anar-hi; però no s'hauria de veure tant de muntatge...

És ja un costum de fa temps resumir anc que sia breument el que ha passat durant les festes més importants del nostre poble, cosa que no sembla gaire difícil sobretot si ens atenem a uns actes programats amb antel·lació com és el cas que avui ens ocupa: la Setmana Santa.

Però no totes les festes són del mateix tipus. En general quasi totes solen ser més o manco populars i participades, i la gent assisteix amb més o manco interès.

Ara bé, les festes que fa pocs dies hem celebrat, nomenades per tothom de "setmana santa", són aprofitades potser en tres formes, totes vàlides respectant sempre els sentiments de cadascú.

Començarem pels actes religiosos-populars, que són els més vistosos i que fan que la gent surti de caseva per contemplar-los. El diumenge de ram tingué lloc com ja és habitual el concert a Sant Salvador a càrrec de l'Orfeó. Després es va fer el pregó ja també tradicional, enguany a càrrec del Dr. Miquel Mestre i Genovart, molt ben enfocat per cert, ja que fent servir les seves qualitats de poeta, va definir molt encertadament els sofriments del Crist, amb base de la seva professió.

Passem al Dijous Sant; enguany va ser totalment distint dels altres anys. L'Auto Sacramental és convertit amb les escenificacions des del Ram fins a la carregada de la Creu pel Crist. S'hi va veure un gran aire de renovació per part del grup de dansa, que li donà un altre enfocament. Seguidament la processó fins a la Parròquia amb molta seriositat i silenci.

A l'acte del Davallament del Divendres Sant ja no podem demanar quasi res més. Molt bona actuació, participació i les "saetas" que sembla ja entren a formar part de les nostres

processons. L'enterrament del Crist a la Parròquia i l'adoració donaren fi als actes populars-religiosos de la Setmana Santa.

La segona forma de viure la Setmana Santa, és la d'un grup de gent que, havent assistit també als actes populars, prenen part a la litúrgia d'aquesta Setmana. Sobretot a les celebracions de la penitència del Dimarts Sant, que per cert hi hagué molta participació, després el Dijous a la Celebració del Sant Sopar, un acte de molta commemoració pels cristians, i la vetla de pregària davant el Monument. També la celebració litúrgica de la mort del Senyor l'horabaixa del Divendres Sant fou molt participada.

Però l'acte que dona més sentit a la vida del que es sent cristià és sens dubte la vigília de Pasqua, on es celebra la Ressurrecció del Crist. El matí del dia de Pasqua es va repetir la missa de ressurrecció després d'haver assistit a la processó de l'encontre, on no hi va massa gent, però la que hi va ho fa amb un sentit no ja de tristor, sinó més bé d'alegria de la Pasqua.

La tercera forma de aprofitar els dies de la Setmana Santa, ho fa un grup ja molt nombrós de gent, generalment jove, que se'n va o bé d'acampada o d'excursió a la península o a altres indrets, bé en família o amb amitats, passant uns dies de descans.

No serem nosaltres, ni crec que ningú està autoritzat per jutjar cap d'aquestes tres formes de viure o passar la Setmana Santa.

Són d'admirar les persones que es sacrifiquen perquè les processons i actes religiosos-populars tinguin l'èxit que desitgin, i el grau de participació als mateixos actes dels nombrosos penitents.

Els actes litúrgics, pels qui tenen

fe, sembla que potser siguin els més aprofitats interiorment pels creients, ja que són els motius de seguiment d'un personatge (Crist), de fa ja 2000 anys, i encara és "viu" per ells.

I per la gent que de la "Setmana Santa" en fa unes vacances d'esplai i divertiment, és perquè per a ells la vida religiosa no els diu res més que uns actes commemoratius que cada any es repeteixen.

Així que desitjam que tothom dins els seus sentiments i forma de pensar, hagi passat una bona setmana santa, que no li hagin fet mal les panades ni els robiols, i tant per l'any qui ve.

No podem passar per alt la gratíssima sorpresa de l'exposició d'escultures de terracuita de n'Antònia Obrador Servera (Clareta). I deim sorpresiva perquè ningú i quasi ni la seva família pròpia no n'havia sentit parlar. Molt bé ho va dir el seu germà Climent a la encertada presentació del dia de la inauguració.

Enhorabona i que no sia la darrera.

G.B.

ESPASE S.L.
ASESORES DE EMPRESAS
Asesoría Fiscal, Laboral, Contable
Tramitación de Escrituras.

C/ Santa Margalida, nº 70 (frente bar Trial).

Telèfon: 835656

Fax: 835656

Horario: 9 a 13 y 16 a 19
Cada día excepto Sábados y Festivos.

Carta al Director

Carta dirigida a tots els artanencs.

No fa gaire dies vaig voler conèixer sa nostra depuradora recent inaugurada ja que només l'havia observada des del mirador del nostre santuari. Observada d'allà dalt ja veia que era una obra gegantina i en distintes ocasions en què vaig coincidir amb persones fora de vila es comentaris sempre foren molt positius.

Aquest dia que cametes me valguen i d'allà era un dia clar de sol de primavera i donava goig es caminar. Arrib... i obr ses barreres. Es cor me palpita més accelerat que lo normal només de contemplar aquella obra faraònica. Si d'allà dalt imposa, molt més és vista des d'abaix. I a més és ecologista cent per cent. Veure que tota s'aigo bruta de tot un poble, poder lograr que surti neta a punt perquè tota sa nostra fauna pugui beure-la sense perill... I no tan sols això, sinó que n'estic content pes nostres veïns es gabellins ja que tota sa brutorada se n'anava allà, segons deien uns per alçar sa gent. N'estic content i tots nostros artanencs hi podem estar. És digne d'alabar es nostro batle i tot el seu consistori, no tan sols per aquest motiu, ja que són molts que durant aquests anys de democràcia s'han lograt coses que mai s'havien somiat i que trob que són dignes d'alabar. I si estiguessin malament també ho diria a pesar que no tenc de costum es criticar, no és sa meua manera d'esser. Sabem que sempre n'hi pot haver qualcun que ho fa així, però són poques les persones i que no són dignes ni tan sols d'estar dins sa depuradora amb ses oques.

Amb aquesta carta no cerc polèmica, es meu propòsit sempre ha estat de fer i callar, que és sa millor contesta que puguis fer com a persona. I camina caminaràs, cap envant te faràs. I així és:

Miquel Pastor i els teus,
Un deu per moltes coses,
I un sobresalient per moltes més.

Pere Pujol

Es Rebot no s'ha venut

Els darrers dies ha circulat per Artà que la cadena de supermercats Es Rebot s'havia venut a una multinacional, fins i tot es parlava de xifres. **Bellpuig** es va posar en contacte amb Tomàs Orell per saber què hi havia de cert en aquest rumor i la resposta va ser de desmentit total. La cadena no s'ha venuda tot i que hi ha hagut ofertes substancials provinents, gairebé totes, de multinacionals. També ens va informar dels motius que podrien haver produït la confusió. Per una part, la venda de la seva participació en el centre comercial Son Cotoner, de Palma, que sí ha estat venuda com tenia previst des de feia temps. Aquesta participació ha estat adquirida per l'altre soci, propietari d'una cadena a Girona i patrocinador de l'equip de bàsquet de l'ACB Valvi-Girona. Per l'altra, l'adquisició del 30% (formalitzada aquests dies) que no era seva en el supermercat de Felanitx, que passa a ser totalment seu.

COEXA, S.A.

CONSTRUCCIONES, EXCAVACIONES Y ASFALTOS

HORMIGON PREPARADO
BOMBA HORMIGONAR PROPIA
CONTROL CALIDAD - LABORATORIO

DESMONTES

ASFALTOS

AGLOMERADO

EXCAVACIONES

PLANTA DE AGLOMERADO

CANTERA DE ARIDOS PROPIA

ALQUILER MAQUINARIA

DELEGACIÓN EN CALA RATJADA:

Vía Mallorca, s/n. - Tel. 56 37 48

Hormigones

FARRUTX, S.A.

C I F A - 07 254118

Planta: Carretera Arta-Alcudia, Km. 4

tel. (908) 136003

Viatges d'estudis

Els alumnes de vuitè del col·legi Na Caragol, acompanyats de tres mares i un professor, partiren ahir dia 12 en viatge d'estudis que desenvoluparan durant una setmana entre Barcelona i Madrid. La trentena d'expedicionaris visitaran les dues capitals i els seus voltants i faran una breu visita a Saragossa i al Monasterio de Piedra el dia que es traslladin de la primera a la segona.

Del 26 d'abril al 5 de maig seran els alumnes de l'Institut Llorenç Garcías els que partiran de viatge. Gairebé seixanta alumnes, acompanyats de tres professors prendran ruta cap a França i Holanda. Es romprà així una llarga tradició de viatges a Itàlia.

Excursió a Barcelona

Durant les festes de Setmana Santa un grup d'artanencs feren una excursió col·lectiva a Catalunya i Andorra, organitzada per Antoni Butler i Magdalena Xineta. A la fotografia adjunta podeu veure part de l'expedició. L'escenari és l'entrada al Nou Camp, l'estadi del F. C. Barcelona, on hi acudiren el matí del dissabte dia 30 de març en què s'havia de disputar el partit de l'any contra l'Atlètic Madrid. El fet curiós és que pocs moments abans d'aquesta foto també havien estat captats per les càmeres de TV3 i les imatges varen ser emeses en el Telenotícies migdia com a mostra de l'expectació que havia despertat el partit... però ells no hi anaren perquè les entrades més barates que hi havia a la venda valien vuit mil pessetes.

Sucursal de BANESTO, 25 anys

El dia 23 d'abril, dia de Sant Jordi, es compleixen els vint-i-cinc anys de l'obertura de la sucursal d'Artà del Banco Español de Crédito, la primera de les entitats bancàries comercials i privades que s'establiren a la vila, quan només hi havia l'oficina de La Caixa. Aquesta sucursal ha anat cobrant un relleu especialíssim i avui és capçalera de zona, després de la central de Palma. Recordem que el director que la inaugurarà fou el bon amic Jordi Vicens, jubilat avui.

Donació de sang

Els dies 16 i 17 d'abril està prevista la visita de la unitat mòbil de la Germandat de Donants de Sang per fer dues sessions d'extracció. Cal recordar a tots els donants i a tots aquells que no ho són la necessitat de respondre a aquestes convocatòries per tal de donar solució al problema de la manca de sang per a transfusions.

També s'ha previst que la Secció Juvenil de la Germandat faci una campanya de captació de donants entre la població més jove i, concretament, a través dels alumnes de l'Institut, sota el lema **Avui la dones tu, però pots necessitar-ne tu.**

Adéu a un xiprer

La fotografia ens mostra el moment en què un dels dos xiprers que flanquejaven l'entrada a la Sala és extret amb una grua. El motiu era que havia mort a

causa d'una malaltia que perillava de propagar-se a l'altre. L'arbre va ser finalment cremat com a mesura preventiva. La causa sembla ser un fong que podria amenaçar altres plantacions del poble, com per exemple les de Sant Salvador o el cementiri. En aquest darrer lloc podria haver-hi motiu d'alarma perquè sembla que hi podria haver indicis de la malaltia. S'està a l'espera del moment estacional més adequat per acabar d'extreure el sòcol i les arrels del xiprer afectat, i de rebre el tractament preventiu o curatiu a aplicar que serà decidit per facultatius de València. A la propera edició procurarem facilitar més informació.

Mostra de Cuina

El diumenge dia 24 de març va tenir lloc la III Mostra de Cuina dels alumnes del Curs de Cuiner, integrat dins el Pla de Formació i Inserció Professional de l'INEM. Aquest acte va tenir lloc al mercat municipal i va comptar amb una gran concurrència de gent.

Es va aprofitar l'ocasió per clausurar tots els altres cursos ocupacionals de

l'INEM (anglès, alemany i informàtica) i es varen lliurar els corresponents diplomes als alumnes, moment que recull la fotografia.

Volem felicitar a totes les persones que han pogut finalitzar amb èxit els cursos, així com als professors i a tots els responsables de l'organització i funcionament del programa.

S'ha tancat sa lleteria de Ca Na Cendra

El dia 29 de març passat va ser el darrer dia que es va vendre llet a la menuda a ca na Magdalena Garau, Cendra, a la Plaça Nova.

Davant tal esdeveniment, **Bellpuig** no pot passar per alt tal notícia de la tancada d'un establiment que potser fos el primer que s'obrí oficiosament i que tal volta serà el darrer que es tanqui.

Hem parlat amb en Pere Riera i la seva dona Magdalena Garau, i ens contaren que els seus pares, l'amo en Sebastià Revull i la seva esposa Angela Cendra, començaren el negociet de venda de llet allà per l'octubre de 1.929 al carrer de Pep Not. Al poc temps el traspassaren on era la Central fins el 1.940 en què compraren el local que actualment tenien obert a la Plaça. L'any 1.959 agafaren el negoci na Magdalena i en Pedro, recentment casats, i l'han explotat fins al darrer Divendres Sant. Preguntats si s'havien retirat per efectes de la jubilació, ens diuen que no, sinó que ja estaven cansats, que l'horari de dies feiners i diumenges els era ja molt pesat i perquè tampoc no tenien successió a la família, ja que el seu fill havia trobat una feina més rentable. També una altra raó de pes és el tancament de moltes vaquerries i la mala organització i control de les fàbriques de llet.

Com a anècdota ens contaven que al principi, i durant molts d'anys, la llet era recollida per l'amo en Sebastià Revull a base de carro i bístia. Però en Pedro ja va comprar un camionet al seu començ (l'any 1.960), i actualment ho

Grup Escènic Artanenc: Siau benvingut

Els dies 19 i 20 (divendres i dissabte) d'abril, a les 21:30 hores, el Grup Escènic Artanenc escenificarà al teatre dels Pares Franciscans l'obra d'Alexandre Ballester titulada **Siau Benvingut**. Els deu actors que intervenen, sota la direcció col·legiada de Bernat Mayol i Antoni Gili estan acabant els darrers assaigs per a l'estrena. L'adquisició anticipada d'entrades pot fer-se cada dia a partir de les 21:30 al mateix teatre. Recordem que el Club Llevant ja va representar aquesta obra fa vint-i-dos anys i que qualche actor haurà participat a les dues. Es tracta d'una obra que pot sorprendre el públic que hagi vist les anteriors representacions del G.E.A.: és un drama sobre un tema més profund i emotiu. En tot cas cal recordar el gran èxit que va suposar aquella primera representació. A la fotografia vegeu un grup d'actors quan preparaven un assaig.

feia amb un vehicle més condicionat per les seves necessitats. També els preus de venda de la llet, el que recorda na Magdalena com a més barat era de 0,50 cts el litre, això quan encara ella era nina. Ara la darrera que varen vendre ho feren a 72 pessetes el litre.

Això és una breu pinzellada del que ha estat durant quasi 62 anys aquest establiment dedicat sobretot a la venda

de llet al detall. Segur que molta gent l'enyorà perquè hi havia moltes famílies que li compraven perquè la trobaven molt diferent de la que es despatxa a les tendes, ja sia "entera" o desnatada, però no ens quedarà altre remei que acostumar-nos-hi, si volem beure llet.

G.B.

VIDRIO ALUMINIO SANEAMIENTO VIALSA

Carretera Santa Margarita, 57

Tel. 83 66 35

ARTA - (Mallorca)

DIUMENGE

26

MAIG

26 de maig: eleccions municipals

Tot i que sigui lentament, l'ambient electoral es va trempant i les distintes opcions fermen caps per comparèixer a punt. Hi ha novetats importants: en el moment de redactar aquesta informació (dissabte 6) sembla cert que el **Partit Popular** no presentarà candidatura pròpia, sinó que formarà una agrupació d'electors per englobar les forces del centre-dreta artanenc.

Per dilluns dia vuit a la nit hi havia prevista la primera reunió per decidir ja la candidatura definitiva, almanco en els primers llocs. Els promotors, del **PP** i **CDS**, intenten formar, com hem dit, una coalició àmplia perquè hi càpiguen tots els que formen el centre-dreta. S'unirien en una candidatura independent perquè hi ha gent del **PP**, **CDS** i **UM**, coalició que formalment no s'ha constituït enlloc. S'han tengut contactes amb el grup de **Convergència Balear** per aconseguir aquesta coalició àmplia, però no hi hagué finalment acord. També ens han assegurat que entre les 60 o 70 persones disposades a formar part de la candidatura hi ha tres o quatre possibles candidats a liderar-la: a la reunió de dilluns estava previst decidir-ho. També ens han desmentit totalment que aquesta formació àmplia hagués estat propiciada per Josep Melià, perquè respon, segons els seus promotors, únicament a iniciatives des d'Artà. **En el darreríssim moment (dimecres migdia)** hem obtingut informació sobre la reunió de dilluns en sel sentit que no es va decidir res sobre la llista definitiva però sí que sembla clar que no hi haurà temps per legalitzar la llista com a independents i la solució serà sortir sota la llista del **PP-UM** i que s'hi inclouran, en qualitat d'independents, els provinents del **CDS**, concretament en Joan Amorós, actual regidor.

Des del **CDS** hem intentat esbrinar per què l'opció anunciada (vegeu la passada edició) de llista pròpia no havia prosperat. El motiu sembla que el **CDS** com a partit no

havia acceptat de cap manera la coalició preelectoral amb cap altre partit i per això s'hauria passat a la idea d'un partit d'àmbit local. No saben si arribarà a temps la inscripció oficial sol·licitada al registre central de Madrid però tampoc no tenen decidit què faran en cas negatiu. Quant al fracàs de la proposta de coalició àmplia ens han assegurat que la proposta de **CB** havia estat d'englobar-la sota la inspiració centrista de la seves sigles. El **PP** no va acceptar això ja que si la coalició havia de tenir unes sigles de partit havien de ser les seves. En aquest punt es varen rompre les converses.

El **Grup Independents d'Artà** també ja ha resolt la llista electoral, almenys en els llocs davanters. El seu candidat a Batle és Miquel Pastor, que aspira a la reelecció. En segon lloc, Francesca Piris Vives, seguida de Bartomeu Ginard Flaquer. El tercet de davant repeteix candidatura. Les novetats vénen a continuació: Ginés Ayala Picó en quart lloc; Montserrat Santandreu Ginard, en cinquè; Joan Andreu Vives Cifre, en sisè; Antònia Fernández Gili, en setè; i en vuitè, Benet Capó Cursach, actual delegat de l'alcaldia a la Colònia. La resta de components, tot i estar decidits, no estan perfilats encara en quina posició aniran. Informen també que han incrementat les reunions de treball i que el programa electoral s'està acabant de polir per les distintes comissions que l'elaboren. Una altra cosa ja fixa és la presentació oficial de la candidatura el dia 4 de maig en un sopar a Sa Porxada.

Per part del **PSOE** s'ha de reconèixer que són el més avançats, potser perquè el partit els imposa un calendari dematiner i això els obliga a cenyir-se a plaços. Ja anunciarem la llista completa. Ara ens asseguren que ja tenen el programa llest i que prest el presentaran. També han estat els més primerencs en decidir un acte electoral i que és una festa de cloenda de la campanya a celebrar a la nit del darrer dia, que serà el 24 de maig.

Des de l'angle de **Convergència Balear** també hi ha notícies. La llista l'encapçala Jaume Torres Domenge, professor de la secció de Formació Professional. En segon lloc, Antoni Llaneras Esteve, seguit de Miquel Ginard Garau, Francesc Lliteras Pomar i Maria D. Torres Domenge. A continuació Paulino Mayol, Catalina T. Bonnin, Fernando Ginard i Apolònia Genovart. La idea sobre la qual pensen basar la seva campanya seria "unió de forces". Preguntats sobre la reunió amb el **PP** i **CDS** asseguren que durà escassament quinze minuts. Ells ja tenien la llista confeccionada i oferiren que s'hi incorporassin en qualitat d'independents membres dels altres grups. Sembla que el punt primer de la ruptura va ser quins sobres es repartirien amb el vot del Parlament. Actualment estan elaborant el programa i pensaven presen-

tar-ho tot, llista i programa, dins aquesta setmana que avui acaba.

Notícies en minúscula

A part d'aquestes informacions que hem contrastat i obtingut de qui hi està damunt, hi ha altres informacions no confirmades, i qui sap si amagades, relatives al procés electoral en marxa. Amb aquesta prevenció les oferim als nostres lectors.

El **PSOE** hauria suat sang per poder cloure la llista definitiva. El fet que els òrgans del partit exigissin la candidatura amb tant de temps d'anticipació els obligà a actuar contra rellotge i esgotaren el plaç de què disposaven, de forma que la darrera nit gairebé veren sortir el sol negociant la confecció de la llista definitiva. Davant la possibilitat que no s'arribàs a un acord hi havia un actual regidor que s'havia repensat la decisió de no repetir candidatura. Finalment es va fer la llista.

Els **Independents** no haurien tengut problemes per als primers llocs, en canvi sí per poder formar la llista així com finalment ha sortit perquè la persones proposades no s'acabaven de decidir. També sembla que hi va haver estires i amolles davant la possibilitat de coalició amb els històrics de la UCD i que finalment no va prosperar.

Els de **Convergència Balear** haurien tengut autèntiques dificultats per poder completar la llista tot i que, segons diuen els informats, la proposta d'unió amb els del **PP** i **CDS** va ser despatxada en pocs minuts. Els motius forts de rebuig hauria estat la no acceptació com a justificant de la coalició d'un plantejament de confrontació dura i total contra la majoria actual formada per **Independents** i **PSOE**, sobretot contra els primers que serien els que els disputen l'espai de centre. També sembla que als actuals regidors presents a la reunió els va caure molt malament que els retreguessin que no havien col·locat res durant els quatre anys de legislatura. També contenen que els de **Convergència** estan que cremen perquè els de la coalició posen en compromís persones que havien acceptat anar a la llista de **CB**.

Un membre reconegut de la coalició de centre-dreta hauria manifestat el seu desacord a la forma com s'elabora la candidatura. Assegura que no hi ha debat i que els caps visibles de la proposta conviden personalment qui els va bé, sense demanar de parer al partit. No creu, de cap manera, que hi hagi gaire gent disposada a figurar a la llista i que certs lideratges no són acceptats vists els resultats que poden oferir.

Sigui com sigui, i com hem dit al principi, l'ambient es va escalfant a poc a poc. Com ara només es parla de llistes, que és allò que el calendari electoral empeny amb més força. El que serà interessant seran els programes.

FUGIR I DEFUGIR, PLACIDESA INEVITABLE

Per: P.G.F

En Joan Femenies Lliteres i na Magdalena Massanet Casellas conformen una colla de coloms blancs endogalada pel dogal del matrimoni, des del 30 de maig de 1945. Del joïós succés en són àrbitres don Joan Maria Garcías i Blanes, jutge municipal, i don Josep Sancho de la Jordana, i testimonis en Toni Gili Far, Peu, i n'Andreu Riera Gil, Mulinet, tots quatre vivint al regne de Déu.

En Joan Femenies va néixer el dia 25 de gener (Conversió de Sant Pau) de 1912 al carrer de s'Hort, 15, i és fill d'en Toni Femenies Gelabert, Gurries, 30.01.1872-12.06.1951, i de Maria Lliteres Riera, 1873-01.02.1947.

Présentim que fins ara no hem dit gaire cosa, perquè a en Joan Gurries el coneix molt poca gent, però tractant-se d'en Pau Gurries altres berbes tornen veres. Deixem doncs que sigui en Pau mateix el que ens doni aclariment del malmès.

- Saps què passa? Jo t'ho diré. Ses pardalades que m'han passades per mor d'es Pau no tenen horitzó que les destriï. Primer, si neixies a dins sa vuitada de Sant Pau a cateva deien bona nit en es nom vertader, i a mi me passà tal cosa. Pensa que fins i tot jo he tengut fregades amb sa justícia. Record que quan vaig haver d'anar a sa milícia, don Joan Sard, es fill d'es metge Terres, tornava mordor perquè no trobava cap Pau Femenies dins sa meua quinta. Empipat fins a sa coroneta, me digué: "Tu no estàs en es llibres d'es registre civil". "Meiam, don Joan, miri si haurien posat Joan i no Pau". Ja ho crec que va ésser així. Llavors a l'any 1934, en Pere Claret va tenir es fill major. Casualment, jo feia

de picapedrer a Ses Escoles i passava per davant es Jutjat (aleshores a sa cantonada de ca'n Duai, per dir-ho més entenen, es pis don Pedro Sancho Tous, de ca's Cusí). Ve que surt d'allà dins en Tomeu Moià i me diu: "Pau, puja que has de posar una firma. Faràs de testimoni com mentres en Pedro Obrador Servera és es primogènit d'en Pere Claret i na Leva".

En Moià va moure un tedèum de por quan vegé que jo me negava a signar amb un nom fals. Es jutge, que no les tenia totes acaramullades, rebentà ses exclamances de Sant Llorenç de quan el socorraven. "Tomeu, com quedam? És Pau o no ho és?". "Què vol dir senyor jutge si és Pau, i ben Pau!". Amb cara de poca son es jutge me tirà ses darreres invocacions. "Al·lot, en aquesta casa a qui diu mentides les se menja amb pa eixut". "Idò jo no ment si li dic que per tothom som Pau, manco a ca's jutge". Pots ben creure que es de justícia va romandre tos sense tondre'l quan es donà compte d'es meu cas.

A sa presó, durant sa primera

setmana, també hi havia confusions a s'hora de passar llista, perquè jo estava tancat amb uns quants menorquins que es deien Gurries. Això vol dir que ells eren Gurries de llinatge i has de saber que es meu padríera nadiu de Ciutadella i nomia Jaume Femenies Gurries. Per tant, a mi m'han penjat es llinatge matern seu per malnom.

- Pel fet d'ésser vuitener de Sant Pau, consideres que la teva saliva és medicinal?

- Figura't tu, ara ho veuràs. Quan jo llepava es vuit anys d'edat, mon pare duia sa Caseta des Frare. Arriba que a Es Racó d'es Badei hi havia un eixam d'abelles aferrades a cosa de dos pams de sa soca d'un garrover. Uep, Pau, vaig dir, ja que estàs immunitzat de titits, ara és sa teva. Me n'hi vaig i li peg guitza amb so peu esquerra. Bono, fiet meu, ses abelles se remogueren i me deixaren es cap com es bombo d'un regiment. Mira tu si tant me picaren, que mon pare enganxà sa mula en es carro i a ca's metge a la vela. No t'ho fas gens gros si te dic que ses meves orelles pareixien es

MEDICA ARTA

Avda. Costa i Llobera, 3 (al costat d'Optica Artà)

CENTRE DE RECONeixEMENT PER A CARNETS DE CONDUIR I PERMIS D'ARMES

Horari: Dimarts i Dijous, de 17 a 20 hrs. Dissabtes, de 10 a 13 hrs.

Dr. BARTOMEU BARCELO. Medicina General

(ASISA, IMECO, SANITAS,...)

Horari: Cada dia, llevat de dissabtes i festius, de 18 a 20 hrs.

domassos del Corpus.

Una volta tenir es caparrot dins sa bonança i ajustat de motlo, un bergant que pretenia de curander me diu: "Pau, no pot ser mai que a tu te prengui res malament. Perquè per acabar-ho de comprovar no fas sa prova de sa paparra?". Bon redemendingues de si la faré, i aviat!. N'agaf una i la col·loc en es centre d'un cercolet salivós. Encara no es vegé lliberta de sa meva mà com sortí d'es rotlo. Davant es fracàs, li fot una escopitada i sa paparra no s'aturà de córrer. Quaranta llamps sanats de saliva d'es berres!, ell si sa meva fos medicinal amb sos gargalls que jo he amollat a dins Artà, no hi hauria ni senyes de mosques, això ho pots ben assegurar.

- Digue'ns alguna cosa de la teva vida".

- I tu que creus què es digna de contar-la? Bé, si tant t'encabotes i m'obligues... Escolta, som un home com qualsevol altre de ses meves talles, però tenc uns principis que me dicten de no fer mal a ningú, i a ses ateses rebudes en pròpia carn les he tornades boca closa malgrat tenir es cos ple que em rovegaven sa freixura.

- Segueix, Pau. I de passada obri el magatzem del teu currículum.

- No t'he entès, però sé què has dit. D'al·lot a sa Caseta d'es Frare amb sa família, perquè sa finca era d'es didot de sa meva germana bessona, n'Aina Gurries d'es carrer Nou, casada amb en Barceló, mestre Mateu Butlo, marit que fou de Na Francinaina Xeixa, tia de sa dona de l'amo en Pere Francesc Terres. Dos anys a cas Jusepets fent de carreter i de s'escala d'esportinar. Amb so cavallet roig, juntament amb en Miquel Bo, sogre d'en Pere Rai, regàvem es pins de davant es Quarter.

Seria a l'any 1926 quan vaig començar de manobret amb mestre Antoni Morey de Na Papa, i férem sa

casa d'en Miquel Fornés, de Sant Salvador, a Cala Ratjada, local que més endavant heretaria na Magdalena Sua de l'amo en Miquel Terres d'es cotxes. Així jo anava aprenent l'ofici i a finals del 33 ja manejava ses paletes a ses escoles a compte d'en Rafel Mena d'es Pont d'Inca, mestre Miquel Taiet, mestre Joan Seu, pare de l'industrial Toni Seu i en Miquel Maieta, germà de l'amo en Guillem de Sa Roca Metla, que havia vengut de Panamà. Pobre Miquelet, Déu meu, no se'n podia donar una idea que per fer es desmunt de ses Escoles s'haguessin d'emprar cànecs i senalles, perquè ell a Panamà contractava una excavadora i prou.

I quant a en Rafel Mena també passà un cas curiós. En Mena era oficial a ca n'Estela de Palma, la fàbrica més famosa de Mallorca en qüestió de prefabricats de construcció. Per tal motiu entortorà mestre Joan Seu perquè posàs una fabriqueta de pedra artificial, en es carrer de Son Servera, o sia, a ca's felanitxer de ses gasoses, exactament allà on hi havia es famós Pou d'Avall, avui domicili d'en Tià Sastre, Pipeta.

He feinejat a ses cases de Sa Carbona d'en Mangol, sa reforma de Ca'n Canals, edificació de la Sala, camerí de Sant Salvador i record que a l'any 1945 vaig fer sa casa de na Tunina Veia amb en Biel Bossa de manobre, l'Hospital de Manacor, cementiri de Son Coletes i te dic que era esglaiós quan descrostaparava s'arrebossat de sa paret produït per ses bales d'es fusells falangistes. Benhaja que jo tenia uns companys de feina collonuts. ¿Tu t'imagines lo que suposava poder conviure amb mestre en Joan Prim, en Jaume Sirera o Lluïset, en Jaume Caragol, en Pep Marín, en Guillem Canet (que era més putó que sa fam endarreida) i un raig de companys que en aquest moment no m'entren pes por-

talló d'es cervell?. Com pots momprendre, es contratista era mestre Tomeu Mangol.

Tot seguit mestre Pere Joan Seu me fa s'ullet perquè havia de construir es xalet de mister Barton a Cala Ratjada (viva el moix quina finca va comprar en Joan Sopa, ell no hi manca un amèn). Que no saps sa passada que va passar a sa senyora de la casa? Era una vedette americana mig orada. Tenia un canet que li deien Fati. Ve que s'animaló agafa malura i en Toni Sua, Manescal, li va donar una injecció letal. Sa senyora digué: "Vull que en Fati rèbiga soterrament a aquell racó d'es jardí". A les hores en Pere Xim era l'amo i es criats, en Miquel Pelat i el seu germà Toni, en Jaume Terres i en Biel Veietà de Cala Ratjada.

Bé, en Miquel Pelat i en Vellela fan es clot mentres en Joan Ferriol picava es panteó amb so següent epitafi: "A Fati, un perro valiente de mucho corage y un gran corazón". Sa merdus-sanga de senyora veu que es sol trepanava es repòs d'en Fati, així que ordenà es canvi de sepultura a s'ombra d'una figuera. Pots pensar que el canviassin de lloc!. Pegaren una gratada a sa terra i m'hi foteren sa tomba a damunt. Era gustós veure plorar s'americana trenta passes enfora d'allà on en Fati es podria.

Tornant a sa meva professió, em va il·lusionar deslligar-me de servituds i vaig muntar una societat amb en Joan Ferrer, Baleu, i en Joan Femenies, i vaig acabar sa vida de treball forçós amb en Toni Alzamora, Coca.

- Pau, i d'es moviment, què?

- No me'n parlis, que quan hi pens me cag amb sa llet d'un lloro. Una vegada a sa presó de Ca'n Mir...

(Continuarà)

BAR - RESTAURANTE

Especialidad

Cocina

Mallorquina

ES PINS

Carrer de Ciutat, 49

Tel 83 64 61

07570 - ARTA

El GOB i les Normes Subsidiàries d'Artà (2)

Es Canons: malbaratar un paisatge per una urbanització innecessària.

La zona d'Es Canons rep el seu nom de les bateries de costa que hi havia a Betlem i comprèn tota la franja costanera que va des de Ca los Cans fins a les primeres cases de la urbanització San Pedro, ja a Betlem; per l'interior traspassa la carretera de la Colònia a Betlem i puja cap a la muntanya per les dues voreres del camí de l'Ermida. La seva vorera de mar és baixa i rocosa. El terreny que va de la carretera fins a la costa fa molt d'anys que no és conrat i la garriga ha tornat a estendre-s'hi: hi ha mates i pins ben gruixats, ullastres, garballons, i restes dels cultius que antany s'hi conraven. Pel costat de la muntanya, des de les edificacions militars per amunt encara hi ha conreus de garrovers i ametllers.

Per a qualcú que no ho hagués vist sembla poca cosa per començar una campanya en defensa d'aquest espai on les Normes Subsidiàries (NN.SS.) preveuen construir una urbanització, però l'opinió pot canviar si veim la situació des d'una altra perspectiva. Efectivament, si pujam muntanya amunt i giram els ulls cap a la mar, veurem el rosari d'espais urbanitzats que envolta tota la badia d'Alcúdia, i si tenim qualche notícia de l'excés d'oferta turística que hi ha a Mallorca en l'actualitat pot ser que entengueu les nostres raons per oposar-nos a aquesta nova urbanització.

Però per ventura no haureu de menester mirar tan enfora. Ben al costat d'Es Canons es troben les urbanitzacions de San Pedro i Betlem, que ocupen entre les dues 49 Ha i està previst construir-hi 425 vivendes per a una població potencial de 1.700 habitants. Fa més de vint anys d'aquestes previsions i fins ara només n'han fetes 114, poc més de la quarta part.

Quan encara no s'han executat les quasi tres quartes partes de les urbanitzacions de San Pedro i Betlem, urbanitzacions relativament petites, sembla un desbarat aprovar a les NN.SS. un terreny urbanitzable de 148 Ha, quasi tres vegades major que el que no s'ha executat en

vint anys. Sembla que la demanda està ben servida i que n'hi ha prou amb allò que s'ha d'edificar a Betlem.

Els que administren l'Ajuntament diuen que el que ells han fet ha estat reduir l'anterior Pla Parcial de CIDUSA (la empresa urbanitzadora), que preveia construir moltíssim més. També diuen que a més han negociat la cessió al municipi de les antigues dependències militars i tots els terrenys que van des de la carretera fins a la muntanya. Encara que això és veritat, no es justifica el manteniment d'aquest urbanitzable. S'havien incomplert els plaços d'execució del Pla Parcial de CIDUSA (aprovat el 1977), i l'Ajuntament hauria d'haver-lo reclassificat com a no urbanitzable i aplicar a Es Canons el mateix nivell de protecció que a altres grans finques. Amb el pla incomplert, els propietaris no tenien cap dret a indemnitzacions. Seguir mantenint aquest gran terreny com a urbanitzable, i més quan n'hi ha tant d'espai per construir tan a prop, no se sosté de cap manera.

GOB. Delegació d'Artà

TRANSIRIC MALLORCA, S.A.

Oficina:

C.ª Son Servera, Km. 11'300

CAPDEPERA

Oficinas: 56 58 61 - 56 50 55

ARTA 83 64 88 (Particular)

Alquiler contenedores para
retirada escombros

Alquiler retroexcavadoras
de dimensiones reducidas

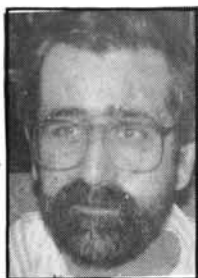
Alquiler maquinaria para
la Construcción

POMPAS FUNEBRES ARTANENSES

Ada. Ferrocarril, 33 - ARTA

Para avisos y preavisos: Tel. 56 30 96 56 39 34

NOCTURNOS Y FESTIVOS

La cirereta

Per Vicenç Villatoro

Potser perquè diuen que vivim en el temps de l'aparença i el simulacre, moltes persones, empreses i sectors confien que un cop de sort, una campanya ben feta, una operació d'imatge o qualsevol altra recepta màgica de resultats immediats i esplèndids els garanteixi l'èxit. Els publicitaris -la professió del temps- estan cansats de rebre encàrrecs, i fins i tot de resoldre'ls satisfactòriament, de campanyes que amb l'enlluernament de la imatge contrarestin les fragilitats i les mancances dels productes anunciats. En el temps de l'aparença i el simulacre sembla de vegades que sigui més important la cirereta que es posa damunt d'un pastís per fer bonic, per millorar-ne la imatge, per fer-lo més atractiu, que no pas la qualitat del pastís per ell mateix. Entre altres coses, perquè és més barat o més senzill o més ràpid fer miracles amb la cirereta de complement que amb tota la massa del producte.

Aquesta temptació del gran cop d'imatge, de la recepta en forma de cirereta, em sembla particularment present en la indústria turística, que al cap i a la fi és una indústria que depèn no tan sols de factors objectius -els preus, les infraestructures, les qualitats-, sinó de també de factors subjektius i variables: la imatge, la moda, la sort. Potser per això, em sembla que molt sovint el turisme, la indústria turística, genera un confiança exa-

gerada en les grans receptes d'imatge, en les cireretes estratègiques, que ho han de solucionar tot. Per exemple, a la Costa Brava catalana, que té l'honor d'haver destrossat i malbaratat un dels paisatges naturals més ben dotats per a una bona oferta turística, la recepta es diu ports esportius. Oi que volem un turisme de qualitat i amb alt poder adquisitiu, i que els turistes que corresponen a aquest retrat robot són molt sovint propietaris de petites embarcacions? Doncs donem-los ports esportius i ens vindran a casa. De la mateixa manera, tinc la sensació que a Mallorca la recepta màgica per aconseguir el mateix objectiu es diu golf. Oi que als turistes amb possibles els agrada jugar a golf? Doncs construïm força camps de golf i substituïrem les perruqueres de Birmingham per benestants portadors de bastons.

No dic que aquestes cireretes no facin bonic damunt del pastís turístic. Falta veure si estem en condicions de posar-les. Però no deixen de ser cireretes. El

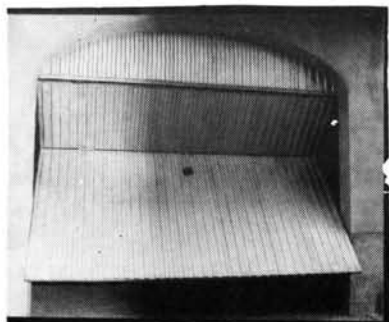
remat del pastís, la filigrana final. I no ens enganyem: ni tan sols una bona cirereta camufla un mal pastís. Ningú no compra pastissos enormes per menjar-se'n les cireres. Confiar en els efectes màgics i miraculosos d'una recepta, es digui port esportiu, es digui golf, es digui residència d'estiu dels reis, és una mica ingenu. No pots col·locar un bollycao al menú de Màxim's només posant-li una cirereta. O et resignes a fer bollycaos i vendre'ls a vint duros o si vols entrar al menú de Màxim's et dediques a fer pastissos bons i llavors els poses una cirereta a sobre. Si jo fos un turista desitjable, d'aquests que tenen barca i juguen a golf, no m'acabaria d'agradar deixar la meua barca en un port al costat de piles d'apartaments adotzenats que destrueixen visiblement un paisatge bell. Si em donen la cirereta, vull també un pastís comestible. I quan hem fet durant molts anys un nyap de pastissos potser és millor recepta refer-los que decorar-los.

Campanya de
Normalització Lingüística

MONTAJES SERVERA

PUERTAS BASCULANTES, AUTOMÁTICAS Y CON MANDO A DISTANCIA

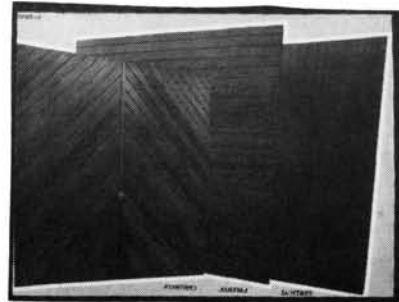

MACHIMBRADO DE NORTE Y TEKA
CHAPA PEGASO
PINTADAS CON
DIFERENTES COLORES
SE LAS MONTAMOS
EN CUATRO HORAS

Kombi

Clasig

C/ Pep Not, 59 tel. 83 61 31 - Artà

Sessions municipals

Sessió plenària del dia 26 de febrer.

Incomprendiblement, la crònica que es féu el passat 4 de març es perdé però intentarem reconstruir-la.

Començà la sessió aprovant les actes de plens anteriors, per seguir amb l'aprovació de les clàusules econòmiques i administratives, a les quals s'hauran d'atendre en la pròxima subhasta de la recollida domiciliària d'agranadures i fems i la seva posterior incineració.

En tercer lloc es tractà l'aportació de 33 milions 330 mil pessetes, que correspon pagar al nostre Consistori, en el cobriment de les pistes del Poliesportiu Municipal.

El següent punt estava redactat de la manera que transcrivim.

"Aprovació, si escau, de la consignació en cada pressupost Municipal del 5% del pressupost de les obres incloses en el Pla d'Embelliment de Municipis Turístics per la conservació, millora i substitució de les mateixes".

El cinquè punt, també referent a pressuposts, era comprometre's a la consignació del 40% del muntant dels projectes inclosos en el Pla d'Embelliment de Municipis Turístics, d'enguany i de l'any que ve.

El pròxim punt, era rectificació del Reglament de Normes i Règim Intern de la Residència.

L'anterior reglament fixava en 65 anys el mínim per poder-hi ingressar. Avui n'hi ha que es retiren als 60 anys i per aquest mòbil es rectifica.

També les antigues normes limitaven la quantitat de persones que econòmicament no podien fer front al mínim exigit. Ara es retira aquesta limitació.

Una altra de les clàusules del que si alguns dies no es menjava allà, se'ls tornaria l'import de la manutenció. Es

retira aquest article -segons digué la primera tinent batle, la senyoreta Piris- per inadequat.

A continuació es proclama a la Secretària de l'Ajuntament, Secretària del Jutjat de Pau. Per tant ara tenim secretària per partida doble.

Tots els punts anteriors foren aprovats per unanimitat.

Fins aquest moment la Sessió transcorregué de forma molt correcta, però com que era un Ple Ordinari, hi havia Precs i Preguntes al final del mateix. Això féu que les coses canviassin molt.

El regidor Amorós, actuant com a portaveu del seu grup i també del PP, havia demanat per escrit, al mateix dia dematí, unes quantes coses, gairebé les mateixes que demanaven quan sol·licitaren un ple extraordinari el passat 9 d'agost, ple que encara no ha arribat i que suposam que a l'altura en què es troba la legislatura passarà a millor glòria.

Quan el portaveu del CDS intentà fer les preguntes oralment, el Batle el tallà, comunicant-li al mateix temps que no havia tengut temps d'estudiar-les. Que no hi havia les corresponents 24 hores, endemés com que era dimarts havia hagut d'anar a un altre lloc. És a dir, que després de quasi 7 mesos d'esperar encara no hi havia resposta.

N'Amorós li demanà que voldria saber quin era l'article de la Llei de Règim Local que fa referència al temps reglamentari. El Batle li contestà que se li comunicaria per escrit.

Una vegada fora de la Sala de Sessions, intentàrem assabentar-nos de quines eren les preguntes que s'havien formulat al President del Consistori aquell mateix matí i que tant costava

contestar al nostre primer mandatari municipal. Molt amablement ens deixaren llegir-les. Farem referència a les dues que consideram de més interès.

Com es pensa aplicar els impostos per a la finançació de la Depuradora de Na Borrassa?

Una altra anomenava un xalet que segons l'oposició s'ha construït fora llicència municipal i per afegitó dins zona no apta per a tal construcció.

Com és habitual en les nostres transcripcions dels plens, no farem cap comentari ni a favor d'un ni en contra de l'altre, a causa de la proximitat de les eleccions municipals. No volem negar que no hàgim estat temptats de fer-ne un de ben sucós.

Sessió plenària del dia 19 de març de 1991.

Part de les preguntes que no foren contestades al passat ple, arriben avui a la Sala de Sessions.

En primer lloc, s'aprova la donació feta a la Vila, de la casa número 7, del carrer de la Vinya. Propietat de Cipriano Len Escanellas. Aquesta casa, segons digué el Batle, dona perjudicis als confrontants. L'Ajuntament hi farà una reforma, per evitar les molèsties que ocasiona. En Cipri hi tindrà estatge de per vida, encara que vagi a la Residència.

A continuació es tractà de la modificació de les Ordenances Fiscals Municipals, més conegut pel nom d'arbitris.

Depuradora.- Es crea un nou arbitri a causa de la depuradora, la qual costa 18 milions de pessetes cada any, entre amortització i manteniment.

A partir d'ara les vivendes pagaran 3.000 pessetes cada una més 42 pts. per m3 d'aigua consumida. Una casa

INSTAL·LACIONS

m. mascaró

Avinguda Costa i Llobera, 34-B
tel. 83 67 10
ARTA (Mallorca)

Jardineria, Disseny,
Manteniment i
Venda de Plantes

Joan Llabata Morey

Plaça Conqueridor, 8
Tel. 83 52 44

07570 ARTA
(Mallorca)

normal segons es digué, pagarà unes 8.000 pessetes anuals per depuració d'aigües.

N'Amorós demanà si els solars pagarien i li contestaren que sí, que pagarien la quota fixa. També digué aquest regidor que en unes quantes ocasions havia preguntat pel cost de la depuradora i no se l'hi havia donat. Ell calculava que eren uns 100 milions, però només era una suposició, ja que oficialment res sabia.

Residència.- Es fixa la quota per enguany. Això es fa dividint el pressupost pel nombre de residents que dóna un resultat de 42.000 pessetes mensuals. Segons digué el Batle, dins el pressupost no hi ha inclosa l'amortització de l'edifici.

En Sureda digué que com a membre del Patronat, havia assistit a la reunió on es tractaren els pressuposts i segons ell allò no era ni pressupost ni res. "Vaig haver de demanar per les entrades i sortides de l'any passat per agafar un poc el fil".

Arbitris en general.- El Batle anuncià que pensava augmentar en un 10% les Taxes Municipals, per adequar-se a l'augment del nivell de vida, ja que l'any passat a causa de la llei imposada des de Madrid, globalment no s'havia augmentat un 3%. Hi hagué discussions entre el PP i el Batle, anunciant aquells que estaven disposats a votar favorablement fins a un 6%, però que més no.

Votaren a favor els 5 regidors del grup Independent i el regidor del PSOE, Gil. N'Artigues i en Maria no hi assistiren.

En contra hi votaren els 3 del PP i s'abstengueren els 2 del CDS, que manifestaren estar d'acord en algunes coses i en contra d'altres.

Es sol·licita una pòlissa de crèdit a "Sa Nostra", per 15 milions de pessetes, ja que segons digué el Sr. Pastor, en alguns moments que la Sala no té cobrances es troben estrets, principalment pel transferiment retardat que fan de les subvencions concedides, tant el Govern Balear com el Central.

Dels 11 regidors presents sols els 3 del PP votaren en contra d'aquesta sol·licitud.

Tomeu Lliteras.

Andreu Genovart

De La Colònia

Music Bar

El passat 22 de març, sobre el restaurant "El Pescador", es va inaugurar un "Music bar" propietat de Bartomeu Martí que des de fa anys regenta també l'esmentat restaurant. El nou local és un lloc gran i a la vegada acollidor on es pot jugar a billar, escoltar música o simplement conversar amb els amics mentre es pren una copa. Sembla que el nou local ha tengut una bona acollida ja que al nostre poble no hi ha altre establiment amb aquestes característiques.

Concert

El passat diumenge, 31 de març, festa de Pasqua, tengué lloc un concert de cant coral a càrrec de la Coral de Vilafranca. L'acte havia estat organitzat pel Centre Cultural i se celebrà en el saló de la mateixa entitat. La Coral de Vilafranca, dirigida per Mn. Nadal Caldentey, amb un variat repertori va tenir una brillant actuació que fou molt aplaudida pel públic assistent que va omplir el local. La gent quedà molt satisfeta i amb ganes de sovint es repetesquin actes d'aquest tipus.

Pujada a l'ermita

Un any més, els Coloniers celebraren la Segona Festa de Pasqua amb la ja tradicional pujada a l'ermita. Com se sap la Parròquia és la responsable de l'organització i durant el dia programa distints actes dedicats als pares i als nins que acudeixen a la catequesi. Sens dubte els dos moments culminants de la jornada foren la celebració de la Missa a l'aire lliure, a la qual de manera espontània hi participaren nins i grans, i la monumental paella que com cada any es cuinà amb la col·laboració de voluntaris i sota la direcció del popular Jordi Jaume "Pistola", just devora Sa Font de Na Bernadeta. Unes 140 persones varen poder assaborir aquest plat que va merèixer l'alabança de tots els que la tastaren.

Com sempre els jocs i les danses després de dinar accentuaren les notes de bon humor que per altra banda ja hi havia hagut durant tota la jornada.

Eleccions

Antoni Llaneras "Manyà", figurarà com a número dos a la Candidatura que presenta Convergència Balear a les properes eleccions municipals. Encapçala la llista Jaume Torres, professor de l'Institut de Formació Professional d'Artà. Antoni Llaneras definia el seu grup com un partit de "centre, centre i autonomista". Segons ell tenen moltes ganes de treballar en equip i possiblement un dels seus lemes sigui "Per la unió de forces".

Ampliació del moll

En el sopar que ofereix cada any el President Gabriel Cañellas a la Premsa Forana se li demanà informació sobre l'ampliació del port de la Colònia. El President de la CA en poques i bones paraules va dir que tot quedava aturat fins després de les eleccions autonòmiques. Això suposa, no ho va dir ell però ho dic jo, que fins després de l'estiu no s'avançarà ni una passa. Vos asseguro que aquest tema donarà molt per escriure i arribarà a pudir. Una vegada més algú haurà de confessar allò de "donde dije digo, digo diego".

Obit

El passat dia 4 d'abril va morir a Can Picafort víctima d'un infart fulminant don Andreu Cloquell Pons-Estel, mestre de taller de la Secció de Formació Professional i professor de Tecnologia a l'Institut Llorenç Garcías i Font. El finat, que tenia 47 anys d'edat, tenia la gran habilitat de fer-se amic amb tothom, professors, pares i alumnes, gràcies a un caràcter bondadós en extrem. La seva mort ha estat sentida per tota la comunitat escolar de segon ensenyament. El dimarts dia 9 es van interrompre les classes per guardar un minut de silenci en memòria del professor.

FENT CAMI CAP A XAUXA

El grup que entrevistam són els monitors o animadors de la Comuna d'Artà. Està format per uns quinze joves els quals, juntament amb els preveres, són els encarregats d'animar i dirigir el procés de Comuna.

Entrevistador: Hem sentit parlar molt de la Comuna. Ens podríeu dir en què consisteix?

Resposta: En principi es comença per viure junts una setmana a la Casa d'Exercicis per tal de conèixer-nos i formar un grup. Després, quan el grup està format, mitjançant unes experiències es dona a conèixer l'estil de vida de Jesús.

E.: Quin temps dura el procés de Comuna?

R.: El procés de Comuna dura tres anys, al final del qual tens la possibilitat d'elegir si et vols integrar dins la Comunitat Adulta o deixar-ho córrer. Si optes per integrar-te és optar per Jesús.

E.: Vosaltres animadors i monitors, què és el que feis durant aquest procés? Es necessita alguna preparació o curs per ser monitor?

R.: Els monitors fan un curs per animadors a Santa Llúcia organitzat pel Secretariat de pastoral juvenil. A més, hem fet el procés de Comuna i estam integrats dins la Comunitat. Els animadors, juntament amb els preveres, preparam les experiències, elegim l'objectiu; però el més important de tot és donar testimoni del que nosaltres hem experimentat als altres que fan el procés.

E.: Quina és la dinàmica que seguïu?

R.: Durant el primer any el procés comença amb una trobada i amb una setmana de convivència, amb l'objectiu principal de formar el grup. Durant aquesta setmana vivim junts, compartim totes les tasques (domèstiques, escolars, etc.) al mateix temps que tots seguim el nostre propi ritme de vida (anam a escola, o a fer feina). El vespre es fan les experiències, les quals estan encaminades a analitzar una actitud amb el grup (mostrar-se un mateix, confiança amb ell i amb el grup, ...); en definitiva, actituds que ens duen a formar el grup segons l'estil de vida de Jesús.

En el segon any no hi ha una setmana de convivència. L'objectiu és l'obertura cap als

altres i es tracta d'analitzar la situació de la societat per tal de veure que hi podem fer nosaltres per transformar aquesta realitat des del punt de vista cristià. Tot això es pot fer per mitjà d'unes accions determinades: preparació de la Celebració, fer Catequesi, Acció social, rentadora, Presència, etc. Es fan també unes reunions periòdiques per ajudar a la formació i consolidació del grup, on es tracten temes que ells mateixos han elegit i que ens potencien individualment i col·lectivament. Un moment important durant aquest any és la preparació de la Setmana Santa, on es tracta la Mort i la Resurrecció de Jesús, adaptades a la nostra realitat.

El tercer any és el més important a nivell personal: el grup ja està format i l'objectiu és la integració dins la Comunitat Cristiana d'Artà. Es fan uns exercicis espirituals a Santa Llúcia (tres dies), on el tema clau és descobrir la presència de Déu dins cada u de nosaltres, aprofundint el descobriment del camí cap a Xauxa, i optant sí o no per aquest Camí. El procés de la Comuna acaba amb la Integració a la Comunitat artanenca.

E.: Sabem que la paraula Xauxa (el Regne de Déu) va sorgir dins la Comuna. Ens ho explica un poc?

R.: Va sorgir el primer any que es va fer la Comuna a Artà, iniciada per Rafel Umbert i Pep Toni Guardiola (des d'aquí els enviam una abraçada molt grossa). Es tractava de trobar una paraula que fos atraient pel jovent i al mateix temps que tingués el significat que nosaltres preteníem: el regne de Déu.

Per explicar millor el que és Xauxa tot seguit tenim un text fet l'any 1987 a la Colònia de Sant Jordi:

"Xauxa és un món on la gent es mostra així com és. És un món on hi va la gent que vol superar-se i arribar-hi en Comunitat. És un món on ens hem d'ajudar, saber compartir i mirar més pels altres que per tu mateix.

Xauxa no és un món on et donaran saborosos menjars ni et perfumaran, ni és un lloc on t'ho donaran tot fet i solucionat, sinó que és un món de millorar i de lluita constant tenint sempre present l'Amor". Xauxa ho és tot, és un Camí, un estil de vida per ser feliç.

E.: Com influeix la Comuna en els altres i en vosaltres animadors?

R.: Això és un poc com el conte d'un jove que passava per l'arena i sempre veia dues petjades: la seva i la de Jesús. Però un dia es va entristir molt perquè va veure que una de les petjades havia desaparegut i tot d'una cregué que Jesús l'havia abandonat, i li demanà per què ho havia fet. Jesús li va contestar que no l'havia abandonat, sinó que estava dins ell.

Durant el primer i segon any l'altre lot aprèn a viure un poc l'estil de vida de Jesús sense adonar-se'n. No és fins en el tercer any que comença a experimentar la presència de Jesús.

Als monitors ens anima a seguir endavant i veure que no som els únics, sinó que hi ha més joves amb aquesta curulla.

E.: A la televisió l'altre dia varen parlar de la Comuna com si fos un grup d'esplai, per entretenir els altres i evitar que caiguin en la droga i altres conductes. Què opinau?

R.: Nosaltres trobam que després del que s'ha dit en aquesta entrevista, vosaltres mateixos podreu opinar sobre el que és la Comuna, desmentint errònies interpretacions.

E.: Gràcies per la vostra col·laboració.

EL DIA MÉS FELIÇ

Aquest temps de Pasqua els nostres infants que fan tercer d'EGB es preparen per la primera comunió.

Ningú ignora que és una ocasió on hi entren valors molt importants; per exemple: la il·lusió d'un infant; la festa d'una família; l'expressió de la fe... La primera comunió és una fita decisiva en el creixement dels nins i nines. La primera comunió és també el treball seriós de moltes famílies, d'un grup de catequistes i de tota una parròquia

I aquests valors van mesclats amb contravalors innegables: comercialització exagerada; manipulació dels sentiments dels infants per part d'una allau de interessos econòmics que van de la floristeria al retratista, de les cases de mobles a les de modes, dels venedors de regals a les joieries... restaurants, sabaters, modistes tothom es llepa els dits amb el que es mou entorn a la primera comunió.

No ens vengui de nou que hi hagi llums i ombres en les primeres comunions. En tot n'hi ha. Però així mateix de qualque cosa ens ha de servir tenir el cap damunt les espatlles. Hem de trobar la manera adient perquè poguem parlar del dia més feliç, - que pels nins i per les famílies ho és prou -, i que al mateix temps no diguem una mentida com unes cases.

La primera comunió ha de ser senzilla. La senzillesa no està barallada amb la festa, ni amb l'expressió dels sentiments, ni amb l'alegria desbordant. Tot el contrari: és una condició necessària per què una festa d'aquest tipus sigui tal. El sarau, moltes vegades és un greu estorb perquè l'infant visqui la primera comunió com un acte inscrit en el procés del creixement de la seva fe.

La primera comunió ha de ser una ocasió en que l'infant assaboreix l'amor gratuït. I això és tot el contrari de regals que s'esperen, són obligats i llavors s'han de tornar. L'amor gratuït dels pares, dels amics, de la comunitat cristiana vol dir que les persones són més importants que les coses. La millor drecera per descobrir Déu present en el nostre món i per entrellucar el que és l'Eucaristia, és l'experiència íntima de ser estimat sense condicions, pel que és un mateix. I això és el que l'infant hauria d'assaborir en la festa de la primera comunió.

Que el nin es senti acompanyat no vol dir que li facin molt de sarau. Vol dir que tothom sintonitza amb el que ell està visquent en aquest dia. Vol dir que li oferim qualque cosa que veritablement el pot fer feliç. Tastar la vida de Jesús, del nin d'avui en pot fer, demà, un jove que creix content i auster, responsable i obert.

Fer de la primera comunió una exageració comercial i una cosa despro-

NOTICIES BREUS

DIA DEL SEMINARI. El diumenge dia 17 de març es va fer una ofrena pel Seminari. A La parròquia es varen aportar 40.000 pts. Al Convent 18.000 pts i a la Colònia 26.000 pts. Moltes gràcies.

A L'ERMITA PER LA PAU. Ja comencen els preparatius de la pujada a l'Ermita, el pròxim 1 de maig. Un grup representatiu de catequistes ha triat ja el tema de fons de la present edició d'aquesta pujada: **ENGANXA'T A LA PAU.** Dilluns dia 15 el Consell pastoral de la parròquia posarà en marxa les qüestions preparatòries d'aquesta jornada adreçada als infants que participen a la catequesi i a tot el poble d'Artà. En un any tan marcat pels conflictes, les conseqüències dels quals encara batguen ben fort, el tema de la nostra pujada serà la Pau. La Pau que és fruit de la justícia i la pau que Déu ens dóna per Jesús.

CATEQUESI D'ADULTS. Durant el passat mes de febrer i en el present mes

porcionada pot contribuir a fer de l'infant d'avui, un jove de demà irat, exigent i descontent.

Està en les nostres mans que cerquem els mitjans concrets per ajudar els infants en el seu dia més feliç.

Francesc Munar

d'abril tres grups han començat el procés de catequesi d'adults. Les portes continuen obertes als qui vulguin entrar dins aquest camí de creixement en la fe.

PRIMERES COMUNIONS. El proper dia 21 hi haurà el primer grup d'infants que fa la primera comunió. De dilluns dia 8 a divendres dia 12 hi ha hagut una preparació intensiva per a una sixentena d'infants que enguany rebran per primera vegada l'Eucaristia. El divendres dia 12 hi ha hagut la celebració comunitària del sagrament del perdó adreçada a aquests infants i els seus pares.

EXERCICIS ESPIRITUALS PER A JOVES. De divendres dia 19 a diumenge dia 21 d'aquest mes hi haurà dos dies sencers de recés espiritual per els joves.

PLUVIOMETRE

Area Urbana. Març 1991

Dia 21 1'5
Dia 23 2
Dia 25 12
Dia 27 2

Total 17'5

Acumulats:

Des del 01.08.90: 928'2 l/m3

Des del 01.01.91: 342'3 l/m3

ECOS

NAIXEMENTS

16.03.91. **Neus Ferragut Piris**, filla de Guillermo i María.

19.03.91. **Josep Riera Ferrera**, fill de Francisco i Angela.

DEFUNCIONS

12.03.91. **Guillermo Roig Morey**. C/ Parres, 80. a) Roig. 78 anys.

13.03.91. **Joan Fuster Cortés**. C/ M. Blanes, 25. a) Ranxer. 79 anys.

15.03.91. **Consuelo Guerrero Romero** (de Palma). Colònia de Sant Pere. 93 anys.

15.03.91. **María Flaquer Lliteras**. C/ Major, 50. a) Vela. 91 anys.

16.03.91. **Catalina Barceló Muntaner**. C/ Sant Francesc, 10. a) Massetes. 86 anys.

16.03.91. **Angela Carrió Ferrer**. C/ Abeurador, 10. a) Bovera. 83 anys.

18.03.91. **Margarita Bernat Ferragut**. C/ Llebeig, 22. a) Pantalina. 93 anys.

21.03.91. **María Ferragut Ginard**. C/ Montserrat Blanes, 16. a) Fena. 88 anys.

MATRIMONIS

09.03.91. **Jaime Pou Bonnín** amb Juana María Algaba Pascual.

16.03.91. **Andrés Torres Torres** amb María Rosa Quesada Box.

16.03.91. **Joan Juan Amengual** amb Bàrbara Maria de la Salut Orell Soitño.

Comercial
ARTA

EN ARTA:
Carrer de Clutat, 26 - Tel. 56 21 48

EN MANACOR:
Polígono Industrial
C/. Menestrals, 11 - Tel. 55 58 11

SERVICIO TECNICO Y
RECAMBIOS ORIGINALES
TEL 55 58 11

Massey-Ferguson.	Tractores
CONDOR	Motocultores y Motobombas
BATLLE	Empacadoras • Rotoempacadoras y Sistemas de riego
ZAZURCA	Equipos preparación Tierra y Siembra
AGUDO	Cubas de vacío
MONDAL Y OPEN	Motosierras
CANINA	Pulverizadores
CASPINDO	Barras de Corte
JUBCAPRESA	Remolques
BLANC	Peladoras de Almendras
BILAN	Abonadoras

MASSEY-FERGUSON

condor

BATLLE

Caminadores

Tornam reprendre aquesta secció que va tenir una gran acollida entre els nostres lectors. Val a dir que els aficionats a les caminades no s'han aturat ni durant l'hivern.

Avui presentam na Caterina Cañellas (amb les mans aplegades) i na Maruja Muñoz, dues veïnades de la plaça de s'Aigo.

"Hi anam cada dia, sí, i arribam fins a ses primeres voltes d'es Racó, que hi ha aquelles gomes penjades. En s'hivern sortim en haver dinat i en s'estiu, s'horabaixa"

Sembla que na Cati és més veterana en això de fer caminades: "Sí, na Maruja i jo deu fer devers tres anys que sortim plegades, però jo ja en deu fer devers quinze que hi vaig".

Na Maruja ens explica els motius: "Passam molt de gust perquè a totes dues mos agrada molt caminar. Es cos es troba molt millor si camines un poc cada dia, i sobretot ses cames".

Caminen per ordre facultativa? "No, de cap manera, es metge no mos n'ha parlat mai, d'haver de caminar. Som noltros mateixes que amb l'afició hem vist que era més saludable".

Recepta

Llom amb magrana

Recepta de Catalina Payeras Pastor
Per 1 kg de llom:

- 1.- Es posa el llom en adob (prebe bo i sal). Després es talla pel mig, horitzontalment, a fi que quedi ben obert.
- 2.- Dins una pella es fa una truita plana i rodona (de tota la pella). Després es posa la truita dins el llom i es ferma per poder sofregir-lo fins que estigui ben daurat.
- 3.- Dins la mateixa pella, juntament amb el llom, s'hi sofregeix una ceba (tallada petita), un tassó de vi sec, un tassó i mig d'aigua, un tassó de llet i la magrana desfeta.
- 4.- El sofrit es passa pel passapurés i es fa una salsa.
- 5.- Es desferma el llom i se'n fa tallades.

Es pot servir amb patates frites, puré de patata o verdures.

SI NO TENS EL CERTIFICAT D'ESCOLARITAT, ARA ES LA TEVA OPORTUNITAT

**Matricula't per als exàmens que et permetran obtenir el títol.
Abans del dissabte 20 d'abril.**

Per a més informació i per omplir els impresos de matrícula
dirigiu-vos a l'SMOE a na Batlessa Telèfon 835267

"Hem trobat el sistema per poder fer carreres freqüentment" Antoni Lliteras, president del Club Hípic

Jaume Morey.- Al número anterior ja recollíem la nova directiva del Club Hípic, una societat que tutela una afició esportiva segurament inigualable per cap altra de les que dins Artà es profesen. Aquesta nova junta té ambició i es proposa unes metes molt interessants. El seu president, Antoni Lliteras Ferragut, que retorna al càrrec, ens ho explica per a tots els lectors.

Bellpuig.- Com ha estat això de tornar a presidir el Club?

Antoni Lliteras Ferragut.- Jo, la primera vegada, havia fet molta feina i amb molta il·lusió i trobava que el Club no anava com hauria d'anar. Érem bastants els que creïem que hi havia d'haver canvi i en una reunió em proposaren de tornar a ser president. He acceptat per la gran afició a les carreres que hi ha. A més vaig trobar molta col·laboració per fer junta: n'hi hagué que s'oferiren si jo acceptava i dels que després he convidat ningú no m'ha dit que no. Crec que formam una bona junta, adequada per encarar el futur amb garanties.

B.- Quin és el moment d'aquesta gran afició?

ALF.- De cada dia va a més. No sé quants de cavalls nous s'han comprat darrerament però són prop de mitja dotzena. I encara més, els nous cavallistes són tots joves i això obri un futur molt important a l'afició.

B.- Tenim entès que hi ha problemes per fer carreres...

ALF.- Fer carreres oficials al ritme que l'afició vol no pot ser. El que treim no basta ni de molt per pagar els jurats que envia la Federació; però crec que hauré trobat el sistema per poder fer

carreres freqüentment, tot serà no anunciar-les amb el nom oficial de "carreres". Els aficionats ho haurien de tenir ben clar. La qualitat de les carreres serà la mateixa i el canvi de nom és per poder-ne fer moltes més que les oficials. Per exemple, les carreres del dia de Pasqua, que resultaren boníssimes, estaven anunciades com a "Gran Reunió Hípica". Un altre dia podria sortir al programa com a "Entrenament General"...

B.- Quin és el calendari oficial?

ALF.- Carreres oficials en tenim quatre de concedides. Dissabte dia 4 de maig, diumenge 2 de juny, dia sis d'agost i el diumenge de la fira, que és el 8 de setembre. A més en farem d'altres que no es diran oficialment "carreres" pel motiu que he explicat.

B.- Quins són els projectes que teniu?

ALF.- Aspiram a construir un hipòdrom propi en condicions adequades, no una voltadora de poble. I ho intentarem perquè hi ha possibilitats. L'Ajuntament hauria de comprar els terrenys perquè, ben estudiat, se'n podria treure molt de suc: pista de ciclisme, d'atletisme, etc. Si el terreny és municipal hi ha garanties de supervivència i d'aconseguir subvencions i ajudes.

B.- I aquest hipòdrom tendria activitat?

ALF.- De tot d'una, poca; però en un futur... es podria aspirar a una freqüència setmanal. El projecte té moltes possibilitats i quan es tenguí més madurat se n'hauria de parlar seriosament.

B.- I és segura aquesta afició actual?

ALF.- No és d'ara, sinó que ve d'enrera i ara va a més a causa dels bons exemplars que tenim: el millor velocista (Marisol) el millor quatre anys (Nostro VX), el millor dos anys en premis (Riggy) que, amb Rigoletto, són dos aspirants importants al Gran Premi Nacional d'enguany. Per veure com és l'afició artanenca basta fixar-se que dels 109 productes de la generació R, que ara té tres anys i disputarà el Gran Premi, 10 són d'Artà. Hi ha entre 108 i 110 cavalls d'Artà inscrits al Stars Book, que és una proporció que a Mallorca no la supera ningú. De la generació de la S, de dos anys ara, n'hi ha 17, dels quals dos van per bons. O sigui, que l'afició és extraordinària i necessita poder-se desplegar.

FORN DE CAN BECA

Cada dia, bon pa

(i pastisseria, i altres...)

Despatx central: Rafel Blanes, 51. Artà. Telèfon 83 61 72

Els benjamins del C.D. Avance, campions.

Si en el passat número felicitàvem l'equip infantil del C.D. Avance pel fet d'haver aconseguit el subcampionat en el seu grup després d'una gran campanya, en aquest és obligat fer el mateix amb l'equip benjamí. El C.D. Avance benjamí es proclamà, avui fa vuit dies, campió del grup G de la seva categoria. Aquest fet confirma el bon moment de forma que passa el futbol base artanenc. Amb només una derrota a domicili davant el que ha estat el seu màxim rival, el Porto Cristo, els nostres benjamins, de la mà de Joan Alba, que els ha entrenat al llarg de tota la temporada, han fet una temporada excepcional. A mesura que anaven guanyant partits adquirien més confiança en ells mateixos i no han baixat la guàrdia fins al final. Amb una plantilla de desset jugadors (onze dels quals pujaran de categoria l'any que ve) s'ha anat formant un equip que, més que per les seves individualitats, s'ha caracteritzat pel seu bloc i la seva solidesa com a conjunt disciplinat i treballador. Potser sigui en la

defensa on es troba la clau de l'èxit, com ens conta el seu preparador, una línia que només ha encaixat 13 gols i a partir de la qual s'iniciaven les jugades d'atac que catapultaven una mitja i una davantera d'allò més eficients: ni més ni menys que 98 gols marcats. A més, a la porteria comptaven amb un porter de qualitat més que reconeguda, com ho demostra el fet d'haver estat convocat diverses vegades per defensar la porteria de la Selecció Balear d'aquesta categoria: en Xisco Bisbal.

Ara passaran a disputar el play-off final contra equips de la categoria del R.C.D. Mallorca, el Sallista d'Inca i el Camp Redó, tot un repte a l'hora de defensar aquest títol que han obtingut tan merescudament.

D'il·lusió i coratge els en sobren. Des de **Bellpuig**, la nostra enhorabona i que segueixi la ratxa.

M.S.G.

(foto Centre 2000-U)

FUTBOL.- Campionat de 1ª Regional

Verge de Lluc, 2 - C. D. Artà, 1

Un gran partit jugat per l'equip artanenc, que no va merèixer perdre. Sortida a la desesperada de l'equip local que als dos minuts marcava el primer gol i que després seguiria dominant durant els deu primers minuts. Però de mica en mica l'equip artanenc, que desplegà un gran joc, controlaria la situació del partit i va tenir dues clares ocasions de gol que foren neutralitzades molt bé pel porter local Gabaldón, que fou temps enrere porter del R.C.D. Mallorca. Però com més clar era el domini de l'Artà, vet aquí que arribaria el segon gol de l'equip local. Així acabà la primera part.

La segona començà amb un clar domini de l'Artà i fruit del qual l'equip artanenc aconseguí acursar diferències en el marcador mitjançant en Guillem. Així i tot l'Artà continuaria dominant, però mancava el factor sort durant tota la segona part. Res en clar tenia l'entrenador dels locals ja que es decidí a realitzar els quatre canvis de la banqueta, i retirà davanter per defenses per crear un joc més conservador limitant-

se a refusar pilotes i oblidant-se de jugar a futbol. En tota la segona part l'equip local solsament tirà un xut a porta.

S'ha de destacar una vegada més el bon joc dels juvenils Pere Domenge i Tomeu Cursach.

L'Artà juga bé fora de casa, domina clarament el joc, però no marca gols i això és imprescindible per poder puntejar.

Barracar, 1 - C. D. Artà, 3

Victòria justa i merescuda de l'equip artanenc. El partit començaria amb domini clar de l'equip local que s'avançaria en el marcador en el minut vint. Continuaria aquest domini durant tota la primera part que acabaria un a zero.

A la segona part, al contrari de la primera, seria de domini clar de l'Artà. Al minut dos l'equip artanenc empataria el partit mitjançant en Pere Ginard. L'equip del Barracar es posà nerviós i a rel d'això creà un joc més dur i violent, deixant a un lloc la pràctica del bon joc en el terreny. A causa del joc dur per part de l'equip local, l'àrbitre

n'expulsà un jugador. Però l'Artà continuava amb el domini del partit i, fruit d'això, en Remacho marcà el segon gol en transformar un penal que havia estat molt protestat per l'afició manacorina.

A partir d'aquí l'equip local es desmoronà i l'Artà començà a fer un joc més pràctic i a realitzar bones i clares jugades que no acabaren en gol per mala fortuna. Arribaria el minut vuintantacinc i en Guillem posà l'u a tres definitiu.

La part negativa del partit fou la lesió d'en Damià que es lesionà de lligaments i que estarà apartat dels terrenys de joc almanco uns quinze dies.

L'Artà es troba en aquests moments de la lliga en el novè lloc amb 27 punts i un negatiu, a 15 del Campos que és el primer i a 12 del cuer Cas Concos.

Demà dia 14 l'Artà rebrà el Consell, que és el tretzè classificat amb 23 punts i 7 negatius. En teoria pareix un partit fàcil i l'Artà no hauria de tenir cap mena de problema perquè els dos punts es quedin a casa.

J.E.R.

Hípica

Després d'unes setmanes fora escriure l'habitual crònica hípica volem tornar començar a fer un repàs al que ha estat el món hípica artanenc.

Per començar podem parlar dels sementals que enguany fan la monta a Artà i que són **Quick Lui** i **Napolitain**. El primer és d'en Damià Ginard i està disponible a les quadres d'es Pou des Rafal, mentre que l'altre és de l'Estat i realitza la monta al barbaço d'es Pujols, juntament amb el pura raça àrab **Tamarindo**. També cal assenyalar que començà la temporada en **Jaune et Bleu** a can Toni Rai però ha estat venut al Port de Pollença.

Al capítol d'incorporacions sabem que s'ha comprat un poltre de nom **Se Rei** (**Eliphar-Reina o Saba**) per part de Francesc Monroig, d'es Vidrier.

En l'aspecte esportiu hem de resaltar l'excel·lent campanya de l'egua de Mateu Vicens **Penyora**, i dels premis de **Tornado of France** i **Osman**, així com la victòria a lo gran campió de **Nostro VX** el passat dia 16 de març a Manacor conduït per Damià Ginard. Aquest mateix dia reapareixia en **Castanyer** després de quasi tres mesos de no passar per pistes de competició. El mateix dia **Tornado of France** va fer segon al premi Memorial Sebastià Rigo, de Manacor, conduïda per Joan Josep Cladera. N'Arta, de Sebastià Esteve i **Meravella** i **Loçana** de Tomeu Gili també han realitzat diferents premis, així com també **Rigoletto**, dels germans Fuster, que amb en **Riggy** podran ésser els representants artanencs al Gran Premi Nacional d'enguany a disputar el mes de maig.

Un altre aspecte important és l'avortament que sofria **Aronita P** i la seva cubrició al 91 d'**Iquelon**, així com les campiones local **Faula** i **E. Marisol**, cobertes per **Luberian** i **Quick Lui** respectivament. **Quic Lui** també ha cobert **Liduvina VX**, **Fophy**, **Marta de Courcel**, **Pat G**, **Maika de Ego**, i **Zalea**. **Napolitain** sabem que ja ha cobert **Joya Bois**, **Estivalia**, **Menfis**, **Rubia** i **Danelisa**. Només anomenam les egües locals i **Nina de Retz** és a la parada del manacorí **Roscoe**.

El 24 de març a Son Pardo es produïren resultats extraordinaris per als cavallistes d'Artà, tals com el 1r lloc de **Rumba** conduïda per Damià Ginard a 1'34, i el debut de **Sea Marcus** i **Sorteta** a la generació de dos anys.

El divendres sant, carreres a Manacor, i debut i victòria de **Reure** a 1'37, propietat de Jeroni Ginard, Sunyer. El 3r lloc de **Sea Marcus**, cavall que promet moltíssim; la baixada de rècord de **Maika de Ego** en un 2n lloc a 1'28"3, i la victòria fàcil de **Rigoletto** dels germans Fuster.

El diumenge 31, entrenament a Son Catiu i victòries per a **Raia**, **Punky** i **Joiell**. En resum, unes bones carreres, i trui dels cavallistes locals, trotons i galopistes.

En la crònica de naixements, dos productes mascles, un de **Dama Augusta** i **Fileo**, que ha estat coberta per **Napolitain**, i un d'aquest darrer i **C. Unita**. Esperem alegries d'aquests dos productes.

Chau de Fontaine II

Ciclisme

L'actualitat ciclista té dos fronts. Per una part la participació dels corredors federats locals a les carreres que han iniciat la temporada i que a Artà rompran el foc dia 1 de maig en commemoració de l'aniversari del Club. Es faran tres carreres en el circuit urbà tradicional. Una de cadets en la qual hi participarà en Gabriel Alzina que estrena categoria. Aquest corredor l'any pasat arrasava en infantils. La nova categoria no li ha acabat de provar, perquè a Inca dia 6 no va tenir una bona classificació en una carrera d'arribada en costa al puig de Sant Magdalena; això no obstant les seves facultats permeten tenir esperances.

A la segona carrera de juvenils hi participarà en Miquel Alzamora que és també una de les promeses locals. Finalment hi haurà una carrera de socials.

L'altre front és, precisament, la de socials ja que, com anunciarem a l'edició anterior, és a punt de començar la II Challenge Intersocial Comarca de Llevant.

Dia 21 d'abril hi haurà una carrera de preparació organitzada pel bar restaurant El Cruce des d'on es partirà i on hi haurà la meta d'arribada. S'anirà a Felanitx, a Manacor i a Petra i es cobriran unes 49 quilòmetres.

Dia 27 d'abril hi haurà la primera prova, que és una contrarellotge individual de 3'2 km en el circuit del polígon industrial de Manacor. Dia 4 de maig hi haurà la primera etapa, la més dura, organitzada pel Club Ciclista Artanense. Des de les 16:00 hores els corredors hauran de fer dos recorreguts pel següent itinerari: Artà, Capdepera,

coll d'Es Vidrier, Son Servera, Xiclati, Artà. La meta d'arribada serà a Sant Salvador, després de 60 km. Aquesta etapa podria deixar aclarida la carrera perquè les altres quatre no seran, ni de prop, tan dures.

L'equip que presenta el Club artanenc està format pels corredors següents: Miquel Genovard Vives, Pere Servera Bonet, Manuel Bonnin, Miquel Tous Alzina (campió de la 1ª edició), Josep Bernat Vich, Sebastià Sastre, Sebastià Massanet, Miquel Ginard Cortés, Antoni Femenías, Miquel Ginard Garau, Antoni Flaquer, Antonio Rivera, Joan Bernat Vich i Serafi Rosselló Sancho.

Catorze corredors que amb 13 de Felanitx, 20 de Manacor, 11 de Sant Llorenç i altres tants de Son Servera, formes els 69 que disputaran aquesta segona edició.

J.M.S.

Futbol base

Lliga de juvenils:

C.D. Artà, 4 - Santa maria, 2
Cala d'Or, 6 - C. D. Artà, 0

Lliga de cadets:

Avance, 2 - Cardassar, 3
Avance, 4 - Escolar, 5 (amistós)
Badia, 2 - Avance, 2

Copa President d'infantils:

Avance, 8 - Porreras, 0
Espana, 2 - Avance, 0

Lliga de Benjamins:

Escolar, 7 - Avance, 1 (amistós)
Avance, 3 - Escolar, 7 (amistós)
Avance, 1 - Cardassar, 1

BASQUET

07.04.91. **SANIMETAL-ARTA 53**
SANTA MARIA 55

Mal començament el del Sanimetal-Artà en els play-off d'ascens. Si bé el partit va ésser molt disputat fins al final, els artanencs, malgrat comandaren gairebé sempre en el marcador foren víctimes d'un arbitratge vergonyós que els perjudicà al llarg dels quaranta minuts de joc. Al final, l'equilibri en el marcador i les més que dubtoses decisions dels col·legiats alteraren els nervis a més d'un jugador local i es produïren tres desqualificacions d'allò més inoportunes, ja que els visitants gaudiren dels tirs lliures suficients per fer-se amos del partit.

06.04.91.

07.04.91.

ESPORTS ES PORT 55

EL DORADO-ARTA 67

EL DORADO-ARTA 51

BINISALEM 32

Malgrat perdre el partit disputat dissabte passat al Port de Felanitx contra un important rival, les artanencs segueixen fermes en la segona posició de la taula, a un punt del líder, l'Esports Es Port. La línia de bon joc continua i l'efectivitat anotadora augmenta partit a partit. El disputat contra el Binissalem n'és una mostra contundent.

A falta d'un partit per acabar el campionat regular, El Dorado-Artà s'ha confirmat com un dels millors equips del seu grup. En la darrera jornada viatjaran a Palma per enfortir-se al Jovent.

M.S.G.

SEGONS CONTEN les tacades escriptures de les bones agrures, en aquestes festes de Pasqua florida les madones artanèques feren cent-centes panades, la qual xifra desxifrada per l'ordinador dels mercaders d'antany, equival a deu-mil obis de carn i pasta basta que basta per penjar de l'asta a madò banasta del pal major de la clasta. No obstant això, els robiols, crespells, estrelles, rotlets, donetes, etc. duen camí de tocar el dos. Ben pensat, avui en dia tothom va fart de quemullars, pastissos i demés roïssos estantissos del rabost de l'abundància. Ara Pasqua és tot l'any. Bon senyal, però no tant com les aparences aparentadores parenten. Mos explicam: Suposem que, si per un d'aquells suposats que se suposen per suposar la suposició suposadora que se suposa que suposant que supondrien i suposassin que suposarien el suposadors de la suposta suposança a l'antiga usança, cada panada produeix unes quatre-centes calories, aquestes, multiplicades per mil desenes de panades, donen un comú total de quatre milions de "calor i fes" capaç de fondre el gel de Groenlàndia. Ara bé; així com poden fondre els glaços gelats, igualment tenen poder per escalfar els fogons humans, i quan el calderó humà comença a gleguejar, els torrents sanguinis prenen el bull i el cos s'encén el mateix que el fogueró de Na Batlessa (banc eròtic inclòs). A partir de llavors, les barreres s'obrin de bat a bat i les tanques surten de pollaguera i ja tenim altra volta la torrentada de Sant Francesc, però en versió humana. Desbordats els xaragalls corporals, els reguerons orgànics fan l'esfàs i ja tenim la tensió per sobre la teulada, la qual, fart i no et moguis, no vol baixar sense tenir la fermança d'esser atesa al centre sanitari del PAC i no pag perquè estic cabal. Ara que no tot és lletjor, no fotiguem faves, perquè les vendes de laxants i adobaventes farmacèutics prenen el trot que és un bellveure. També pugen a la cresta el despatx i consum dels hipotensors químics i betabloquejants a base de règims (i no pas franquistes) i dietes de "qui passa gana, dia empeny", amb trampons i enciam de captopril, propranolol, hidralacina hidroclorurada amb sobrassada d'espínacs i banyeta de cero, sota la supervisió del doctor oli de crotó i l'equip habitual i isquèmic del paper higiènic. Però deixem els mals de caps darrera la porta i biuló posat. No passem ànsia de res, tafmateix el sol surt cada dia anc que el cel estigui tapat. Només volem donar-vos un consell sanític dictat pel fax comunitari de la plaça Espanya i qui l'amanya, i que traduït literalment a

l'idioma d'en Ramon Llull i en Llull de Son Ramon diu així: artanencs, les forces vives i estormiades de la comuna comunal del camp verinal d'Artà (que som noltrus) feim sabent a tots els cofrades de Son Frare i als capellans de Ca'n Capellà que tenguin present i esment el següent; després de les rialles vénen les ploralles. No oblideu estimats i malmenats contribuents, que tot el que de més roseguen les vostres dents, el ventrei ho capola i el cul ho esmola. Per tant, pensau, oh nobles sufraganis de ca n'enganis, amb el sagrat lema de la ciència de la paciència la qual amorosament mos diu: "tot el que entre per boca el forat de baix ho aboca". Amb la confiança d'haver-vos parlat clar, bones festes, bons caps de setmana i moltes postes de sol, com deia en Rafel Caparrot.

EL 99,999 I NOU DECIMES DE

CAGUET de la gent que el dia de Pasqua va anar a la processó de l'encontre (SANT ENCONTRE), ho va fer preconcebuda molt abans de la concepció concebuda del concebre concebut, que no anaven a dita trobada sinó que assistien a la processó de "S'Encuentro", tota vegada que per poder sortir has d'estar "dentro". No hi ha remei, germans i germanes en nostre en pare idiomàtic i la nostra mare gramàtica, perquè en aquest pas i si les coses no muden de cansueta, prest sentirem a dir animalades d'aquesta mesura: "Benedicció de Ramos per benedicció de rams, descrusificació per endavallament, escalera per escalonada, empanadillas de pasco per panades, traje per mudada, sombrero per capell, chaleco per guardapits" i demés filagassada de desbarats, que tenen la virtut de deixar el cuc de les orelles fet un quern de llàstimes i a punt de canviar de nacionalitat. Ara bé; per sort entre nosaltres encara pastura qualcú que té dos dits de front, per exemple la madona Monja, la qual tornant de S'Endavallament, ens va confessar que mai no havia vist un acte que li fes tanta d'impressió com quan "sa despenjada del

Bon Jesús", perquè, segons ella, "s'han de tenir pocs escrúpols per penjar Déu", per això li havia agradat ferm veure'l despenjar de sa creu, però que trobava que "llavors hi havien d'haver penjat es que l'enclavaren i així ets enclavadors sabrien quin estar hi fa enclavats comes enlaire i braços fent sa miloca, sense altre llogater que tres perns de ferro i, per acabar de fer els deu reals justs, dos cipaïos en es costat que de lo únic que entenien era de buidar calaixos d'altres". Què trobau? En sap o no en sap Na Monja? No vos pareix que parla com un cadellat? Idò que prenguin llum de Na Pastora tots els qui estan a les fosques. Estam segurs que, ni en Nadal Batle de la Universitat de les Illes Catalano Britàniques, ni el batle Nadal d'es Serral des Mal-Hom, i molt manco en Nadal de Ca'n Nadal (partioner amb Son Esteva), les tenen tan ben posats com madò Monja. All del carall! si madò Monja sabia tanta de lletra com el senyor Coromines, és ben cert i assegurat que en passaria a un xinxer per la forca. Perquè, trobau que sona això que vàrem escoltar s'altra diassa? Escoltau, escoltau: "Iba al encuentro de Damián y me encuentro con el encuentro que Damián esperaba el encuentro de Santiago, y como éste no venía al encuentro, luego me fui al encuentro de Miguel, a quien se le había olvidado el encuentro, cosa que me hizo ver el fracaso del encuentro, así que dejé el encuentro y mer marché al encuentro del Encuentro". "Qué encuentras de tanto encuentro?". "Encuentro mucho encuentro". Per trobar, que no qued i com deia el saig Bolló pels carrers de la vila: "Se fa sabre en es públic; qualsevol que hagi trobat o tròbiga una trobiguera de dona, un temps trobiguerada al cuixam trobiguerat corresponent i la vol entregar, li donaran qualche cosa de trobis i que no sia ningú que s'atravesca a tornar-la sense haver-la trobada".

P.G.F.

ENDEVINETA de Pere Xim

Solució a la darrera publicada:

Sodoma i Gomorra

Era una agonia
com si mai acabàs,
pena feia passar
en sa nit i de dia.
Ell les prometia
la soldada i el pa.
Molts hi deixaren la vida.

Solució al proper número